# Imblanzirea scorpiei

## PERSOANELE

UN LORD
CRISTOFOR SLY, căldărai beţiv

### PERSOANELE PROLOGULUI

CÎRCIUHAR£ASA
PAJUL
*Slujitori, actori, vînăUH.*

### PERSOANELE PIESEI

BAPTISTA, nobil bogat din Padova
VINCENŢIO, nobil bătrin *ăln* Pisa
LUCENŢIO, Hui lui Vincenţio PETRUCHIO, nobil din Verona
GREMIO \
HORTENS1OJ petitorii Bianchei
\ slujitorii lui / Luci
**TRĂNIO**
BIONDELLO / Lucentio
GRUMIO\ slujitorii lui CURTIS / Petruohio
UN PEDAGOG BATRIN, (care e[1] pus să joace rolul lui Vincenţio)
CATARINA 1 fiicele lui BIANCA / Baptista O VĂDUVA
Un croitor,"un pălăriei', slujitori de-ai lui Baptista şi de-ai lui petruchio.
Acţiunea se petrece cînd la Padova, cînd la conacul lui Petrucliio, la ţarS,

## PROLOGUL

SCENA 1

*înaintea unei cîrcinmi. In cîmp. Intră Sly, urmării de cîrcinmăreasă.*

SLY Am să-ţi scarmăn spinarea, pe legea mea.

CÎRCIUMĂREASA La stîlp, ticăloşiile.

SLY

Ticăloasă eşti tu. Neam de neamul meu n-a fost ticălos. Poţi citi asta şi-n cronici: noi Sly-i am sosit aici cu Richarcl Cuceritorul[1]. Aşa că, *paucas pallabrisl* Lasă lumea să-şi vadă de drum. Sessa!

CÎRCIUMĂREASA

Zi, nu vrei să-mi plăteşti paharele pe care le-ai spart, nu?

[1] Sly vrea să spună William Cuceritorul ţn.t.)

**n**

SLY

Nu, nici o leţcaie. Ţin'te bine, Ieronime, du-te-n patul tău cel rece şi-ncălzeşte-te că-ţi trece.

CÎRCIUMĂREASA

Las' că-ţi ştiu eu leacul. Mă duc s-aduc straja de noapte.

SLY

Poţi s-aduci şi straja de dimineaţă şi straja de amiază şi straja de scară... Am să mă lămuresc cu ei, cu legea-n inînă. Nu mă clintesc de-aici nici mort. Dacă vine, las' pe mine!

(iS"e *culcă la pămînt ţi adoarme. Se aud sunete de corn de vînătoare. Intră un lord întorcîndu-se de la vînătoare, însoţit de mai mulţi vînăîori şi de alţi slujitori de-ai săi.)*

; LORDUL

Să porţi de grijă cîinilor, te rog. Abia se ţine Merriman, sărmanul! Pe Clowder să-1 aşezi lîngă tărcatul Ce latră tare. Spuneţi, micul Silver Cum s-a purtat, la capătul potecii? Pierdut-au urma ceilalţi. Nu l-aş da Pe douăzeci de galbeni.

ÎNTÎIUL VINĂTOR

Ba Iman este

La fel de vrednic. A-nceput să latre De-ndată ce-a pierdut din ochi vînatul. Şi-a mirosit, din nou, pierduta urmă. Credeţi-mă, e cel mai bun din toţi.

LORDUL

Nu ştii ce spui. De-ar fi şi Echo iute Ca dînsul la picior, 1-âş socoti

**12**

De zece ori mai vrednic. Să le daţi Mîncare bună. Să vedeţi de ei. Căci mîine mergem iar la vînătoare.

ÎNTÎIUL VÎNĂTOR Milord, prea bine.

LORDUL

Ce-o mai fi şi asta? E mort? Sau beat? Vedeţi de mai răsuflă.
AL DOILEA VÎNĂTOR
Răsuflă el. De n-ar fi încălzit Cu bere neagră, patu-n care zace Prea rece-ar fi să doarm-aşa adînc 1
LORDUL
Ce vită nemaipomenită 1 Zace
Ca porcul, în ţărînă 1 Cruntă moarte!
Cît de urîtă ţi-e icoana 1 Vreau,
Băieţi, să facem cu beţivul ăsta
O încercare. De i-am duce-n pat,
L-am îmbrăca în haine noi, şi-n deget
I-am pune şi inele, lîngă pat
I-am aşeza un prînz îmbelşugat.
Şi cînd s-o deştepta, în jurul lui
Să fie slujitori supuşi, nu credeţi
Că bietul cerşetor şi-ar pierde mintea?
ÎNTÎIUL VÎNĂTOR Nu poate face altfel, zău, milord 1
AL DOILEA VÎNĂTOR Grozav se va mira, cînd s-o trezii
**13**
LORD UL
Ca de un vis frumos, de-o plăsmuire
Lipsită de temei. îl ridicaţi.
Să fie gluma bine chibzuită.
11 duceţi în odaia cea mai bună.
Şi atîrnaţi tablouri voluptoase
Pe toţi pereţii. Presăraţi arome
Pe capul lui murdar; şi parfumaţi
Cu lemn mirositor prin încăpere.
Să pregătiţi şi muzică, să-i cînte
O dulce şi cerească melodie
Cînd s-o scula. Iar cum deschide gura,
Să-i spuneţi cu-o adîncă plecăciune:
„Ce porunceşte înălţimea voastră?"
Să-i ţină unu-n faţă un lighean
De-argmt, şi plin cu apă parfumată
De trandafiri, împodobit cu flori.
Al doilea ibricul, si ştergarul.
Al treilea să-i ţină. şi să-i spuneţi:
„Nu vă spălaţi pe mîini, măria voastră?"
Să fie gata altui cu o haină
Bogată, să-l întrebe care straie
Ar'vrea să-mbrace; altul să-i vorbească
De caii şi de cîinii lui. Să-i spună
Că soaţa lui tînjeşte, datorită
îmbolnăvirii lui. Să-l faceţi astfel
Să creadă că mult timp a fost lunatic.
Şi cînd va spune cine e, răspundeţi
Că a visat, căci e un lord puternic,
Nimica altceva. Să fiţi dibaci,
Iubiţii mei. Va fi o desfătare,
De ştiţi să vă purtaţi cu iscusinţă.
ÎNTÎIUL VÎNlTOR
Milord, vă-ncredinţez, vom fi cu toţii îndemînatici, astfel că va crede Că e întocmai cum îi spunem noi...
14
LORDUL
Hai, luaţi-lbinişor, şi-n pat cu ell Şi, cînd se scoală, fiţi la locul vostru.
*(Vînătorii V ridică pe. Sly; ne aude o trimbiţă.)*

Ce trîmbiţă răsună? *(Iese un slujitor.)* S-ar putea
Să fie-un nobil călător, şi poate,
Ar vrea, aici, să caute odihnă. *(Reintră slujitorul.)*
Ei? Ce e?
SLUJITORUL
Nişte comedianţi, milord. Şi-ar vrea să joace-o piesă-n faţa voastră.
Pofteşte-i.
Prieteni.
LORDUL
*(Intră mai mulţi actori.)* Bine ati venit la noi,
ÎNTÎIUL ACTOR Mulţumim măriei voastre.
LORDUL Voiţi să staţi cu mine noaptea-asta?
AL DOILEA ACTOR De e pe voia înălţimii voastre...
LORDUL
Cu mare drag. Mi-1 amintesc, îmi pare, Pe-acest flăcău... Juca pe cel mai mare Din fiii unui moşier... Făceai



O curte îndrăcită unei fete De nobil. Numele ţi l-am uitat Dar ţi-ai jucat atît de bine rolul încît juram că eşti oe vreai să pari.
ÎNTÎIUL ACTOR Cred că de Soto[1]-! vorba, înălţime.
LORDUL
Adevărat. Jucai cu-ndemînare.
Acuma aţi sosit la noi la vreme.
Am pus la cale-o glumă, şi-am avea
Nevoie şi de iscusinţa voastră.
Avem aici un lord, şi-ar vrea s-asculte
La noapte piesa voastră. Dar mi-e teamă
Să nu vă ţineţi rîsul, căci purtarea
îi este cam ciudată; n-a văzut
în viaţa lui o piesă — s-ar putea
Să vă miraţi atît de cum se poartă,
încît să rîdeţi în neştire, şi
Să-1 mîniaţi într-astfel; căci, v-o spun:
Doar de-aţi zîmbi măcar, s-ar supăra...
ÎNTÎIUL ACTOR
Să nu te temi, milord; ne-om ţine rîsul. Oricît ar fi de caraghios.
LORDUL
*(unui slujitor)*
Vezi, măi,
Să-i duci la cuhne: bine să-i primiţi, Ai grijă ca nimic să nu lipsească.
*(Ies actorii cu slujitorul.)*

[1] *Soto* este unul dintre personajele principale ale comediei *Femeia mulţumită,* de Beaumont şi Fletcher (n. t.).

Chemaţi-mi pajul, pe Bartolomeu,
Şi să se-mbrace ca o doamnă mare.
Pe urmă să-1 conduceţi în odaia
Beţivului, şi să-i purtaţi respect.
Şi să-1 numiţi: „înalta noastră doamnă 1"
Mai spuneţi-i, de vrea pe plac să-mi fie,
Să se arate manierat, întocmai
Cum a văzut că nobilele doamne
Se poartă cu bărbaţii lor: la fel
Să fie cu acest beţiv, vorbindu-i

încet, curtenitor, supus. Să-i spună:
„Ce porunceşte înălţimea voastră?
Iubita voastră soaţă este gata
Să vă arate-ntreaga ei iubire
Şi datoria ei". Cu-mbrăţişări
Şi sărutări, să-şi odihnească fruntea
Pe sînul lui; să izbucnească-n lacrimi
De fericire, că-nsănătoşit
îşi vede soţul, care, şapte ani
De-a rîndul, s-a crezut un cerşetor
Sărman şi prost. De nu cunoaşte rostul
Femeilor, să plîngă la poruncă,
Să-şi dea atunci cu ceapă pe la ochi;
Pitită-ntr-o năframă, i-e uşor
Să-şi moaie-n lacrimi focul ochilor.
Hai, cît mai iute îţi voi da porunci
Pe urmă-amănunţite. *(Iese. un slujitor.)* Ştiu
că pajul
Va izbuti să-şi facă-un chip suav, Plăcut şi gingaş, plin de vino-ncoace. De-abia aştept s-aud cum îi va spune Beţivului: „Iubitul meu bărbat", Şi cum şi-or ţine rîsul cei de faţă, Cinstindu-1 pe ţăranul necioplit. Mă duc să-i sfătuiesc, să-i potolesc, Căci, de-şi vor pierde cumpătul, rîzînd, Nu iese totul cum mi-am pus în gînd.

**16**

SCENA 2

*O odaie de culcare in casa lordului. Sly, într-un halat bogat, înconjurat de slujitori care-i înfăţişează straie de preţ, un ibric, un lighean etc. Intră lordul, îmbrăcat ca un slujitor.*

**SLY**

Pentru numele lui Dumnezeu, daţi-mi un pahar de bere 1

ÎNTÎIUL SLUJITOR Nu vrea măria ta un pic de Xeres?

AL DOILEA SLUJITOR Sau poate vrea să guste din bucate?

AL TREILEA SLUJITOR Ce haină vrea inilord să-mbrace astăzi?

SLY

Eu sînt Cristofor Sly. Nu-mi mai spuneţi nici măria ta, nici milord. Xeres n-am băut în viaţa mea. Iar dacă vreţi să gust din bucate, daţi-mi ceva afumături. Şi nu mă mai tot întrebaţi ce haină vreau să-mbrac astăzi. Căci n-am mai multe haine decît spinări, nici mai mulţi ciorapi decît picioare, nici mai multe ghete decît tălpi. Ba uneori am chiar mai multe picioare decît ghete, sau am nişte ghete de-mi rămîn degetele pe dinafară.

LORDUL

Vă mîntuie cît mai degrabă cerul De gîndurile-aeestea 1 Cum se poate S-ajungă-un om cu vază şi puternic, Bogat şi preţuit de toţi, să fie Atît de chinuit de duhul rău?

SLY

C m? Vrei să spui să sînt nebun? Nu sînt eu oare Cristofor Sly, feciorul bătrînului Sly de la Burton Heath[1]? Din născare cioflingar, din deprindere coţcar, mai pe urmă şi ursar iar acuma căldărar? Intrebaţi-o ne Mariana Ha'cket, hangiţa cea dolofană de la Wincot[2], dacă nu mă ştie. De nu vă va spune că-i sînt dator paispce gologani pentru o cană de bere, să mă socotiţi cel mai sfruntat mincinos din toată creştinătatea. Heil Nu sînt scrîntit la minte! Ia priviţii...

ÎNTÎIUL SLUJITOR Vai! Cît o amar îţi pe doamna voastră 1

AL DOILEA SLUJITOR Şi cum vă plîng de milă slujitorii!

LORDUL

Aşa se face că vă ocoleşte
Tot neamul vostru casa, alungat
De chipu-n care vă purtaţi. Milord,
Gîndiţi-vă la naşterea înaltă
A înălţimii voastre. Din surghiun

Chemaţi-vă atîtea amintiri
Din vremi apuse; iar aceste visuri
Becisnice le surghiuniţi din minte.
Priviţi la slujitorii voştri dragi:
Stau toţi în jurul vostru, şi sînt gata
Să-şi facă datoria, la im semn
De-al- vostru. Nu vreţi muzică? Vă rog
Să ascultaţi: Apollo însuşi cîntă.

[1] *Burton Heath,* e un cătun de 20—30 case pe **drumul** de la Strafford on Avon spre Oxford (n.t.).
Wincot e un alt cătun în Warwickshire, aproape de Strafford on Avon, unde a locuit Robert Arden, bunicul după mamă al lui Shakespeare (n.t.).



*(Muzică.)*

Privighetori, în colivii de aur,
Cînta-vor. Vă e somn? Un pat mai moale
Ca al Semiramidei vă aşteaptă,
Cu dulci dorinţi. Voiţi să vă plimbaţi?
în calea voastră vom aşterne flori.
Voiţi să călăriţi? E şaua pusă
Pe cai, iar frîul lor e-mpodobit
Cu perle şi-aur. Sau cu şoimul
Vreţi să vînaţi? Se-nalţă şoimii voştri
Mai sus ca, dimineaţa, ciocîrlia.
Vreţi să vînaţi? Fac cîinii-o hărmălaie,
De crezi că surpă-a cerurilor boltă,
Stîrnind ecoul văilor adinei.

ÎNTÎIUL SLUJITOR

Sau cerbi vreţi să vînaţi? Cu cîinii voştri Mai iuţi decît zglobia căprioară Şi ageri cum e ciuta...

AL DOILEA SLUJITOR

Sau, vă plac

Tablourile? V-arătăm îndată Pe Adonis pe malui unui rîu. Ascunsă printre trestii, Citereea[1] Le-alintă, cu aprinsa ei suflare, Ca boarea unui vînt şăgalnic...

LORDUL

Sau,

Pe mîndra Io, cînd era fecioară, Şi cum a fost surprinsă şi sedusă. E-aşa frumos, că parc-o vezi aievea...

[1] *Citereea:* Zeiţa Verms, al cărei loc favorit era insula Citera (n.t.).



AL DOILEA SLUJITOR

Sau Dafne, prin pădure rătăcind, De spini zgîriată astfel, că ai crede Că sîngerează-aievea. Iar Apollo, Vazînd-o astfel, plînge. Zugrăvite-s Şi sîngele, şi lacrimile, toate, Cu multă măiestrie...

LORDUL

Sînteţi numai

Un lord, nimica alta, doar un lord. Soţia voastră este mai frumoasă Ca orişice femeie de pe lume.

ÎNTÎIUL SLUJITOR

De nu i-ar fi zbîrcit atîtea lacrimi, De dorul tău, obrajii, n-ai afla Făptură mai frumoasă-n lumea-ntreagă. Nici uneia nu-i este mai prejos.

SLY

Sînt lord? Şi am asemenea soţie? Visez? Sau pîn-acum a fost un vis? Nu dorm: privesc, aud, vorbesc, miros Parfumuri dulci, şi pipăi stofe moi. Pe viaţa mea, sînt lord! Cu-adevărat! Şi nu sînt căldărarl Şi nu mai sînt Cristofor Slyl Ei bine, să-mi aduceţi Soţia, s-o vedem puţin la faţă. Şi rogu-vă, un păhărel de bere.

AL DOILEA SLUJITOR Nu vă spălaţi pe mîini întîi, milord? *(Ii aduc un ibric, un lighean şi ştergarul.)*

Ce bine-mi pare! Cîtă fericire
Că v-aţi venit în fire! O! De-aţi fi

21
22

încredinţat că sînteţi iarăşi lord! Parc-aţi visat, de cinsprezece ani. Parcă dormeaţi, cu ochii larg deschişi.
SLY
Cum? Cincisprezece ani? Tiil Straşnic somn ! Şi n-am vorbit nimic în vremea asta?
ÎNTÎIUL SLUJITOR
Ba da, milord, dar numai vorbe proaste. Deşi culcat într-un iatac bogat. Spuneaţi c-aţi fost pe uşă dat afară Şi pe-o hangiţă tot o blestemaţi, Spunînd că vreţi s-o daţi în judecată, Din pricină că vă punea pe masă Stacanele pe jumătate goale. Iar uneori spuneaţi că se numeşte Cecily Hacket...
SLY
Da, e fata care La circiumă slujeşte...
AL TREILEA SLUJITOR
Nu, milord,
Voi nu cunoaşteţi circiumă, nici fată, Nici oamenii pe care i-aţi numit, Ca Stephen Sly, sau John cel dolofan, Sau Peter Turf, sau Henry Pimpernell, Şi alte-asemeni douăzeci de nume De oameni care-n veci n-au fost pe lume, Şi nimenea nu i-a văzut vreodată 1
SLY
Să fie Domnul binecuvîntat Că m-am înzdăvenit!

TOŢI Amin.
SLY
Băieţi, Vă mulţumesc. Şi n-am s-o uit', să ştiţi.
*(Intră pajul, îmbrăcat femeieşte, cu suită.)*
PAJUL Ce face nobilul meu soţ?
SLY
Păi, bine.
Haleală e destulă. Unde este Soţia mea?
Cu dînsa?
PAJUL Aici, milord. Ce vreţi
SLY
Eşti nevasta mea? Nu-mi spui „Bărbate"? Să mă cheme-aceste slugi Milord; dar pentru tine sînt: bărbate.
PAJUL
Iubite soţ şi lord: miîord şi soţ, Eu sînt ascultătoarea ta soţie.
SLY 0 ştiu. Dar eu cum trebuie să-i spun?
LORDUL Milady.
23
Cum? Alice milady, poate. Sau Joan milady? Spune.
LORDUL
Doar milady,
Atîta; astfel lorzii îşi numesc Soţiile.
SLY
Milady şi nevastă, Se spune c-am visat, şi c-am dormit Vreo cinsprezece ani, sau şi mai mult.
PAJUL
Aşa-i; şi mie mi-au părut treizeci, De patul tău atîta-ndepărtată!
SLY
E mult! Să mă lăsaţi cu dînsa singur. Hei, slujitori! Vă dezbrăcaţi, milady. Poftim la mine-n pat.
PAJUL
Stăpîn slăvit,
Te rog să mai aştepţi o noapte, două, Sau, pîn-apune soarele. Mi-a fost Oprit de vraci — de teamă că v-apucă Din nou străvechea boală — să m-apropii De patul vostru. Şi nădăjduiesc Că nu mai e nevoie şi de alte Temeiuri, în afară de acesta.
24
SLY
Păi aşa cum stă treaba, foarte anevoie am să pot ăbda'atîta vreme. Dar nu mi-ar veni la socoteală nici

să cad iarăşi pradă aiurărilor. Aşa că am să mai rabd, ce pot să faci Oricît mi-ar da ghes patima!...
*(Intră un slujitor.)*
SLUJITORUL
Milord, actorii înălţimii voastre, Aflînd de lecuirea voastră, vin Să joace o hazlie comedie. Precum e sfatul medicilor voştri, Văzînd că întristarea vă îngheaţă Din cale-afară sîngeie îi* vine, Şi că melancolia zămisleşte Delirul, au crezut c-ar fi cu cale Să ascultaţi o piesă, ca în minte S-aveţi doar veselie, desfătare, Să puneţi capăt negrei supărări Şi viaţa astfel să v-o prelungiţi.
SLY
Straşnic! îmi pare bine! Spune-le să joace! Comedia asta nu e giumbuşluc de bîlci, cs U crăciun, cînd se-apucă unul şi face tumbe?
PAJUL
Ba nu, milord. Ceva cu mult mai vesel. Ceva ţesut cu mare-ndemînare...
SLY Aşa? Atunci e-o pînză, o abâ?
PAJUL E un fel de poveste.,*

SLY
Binel Vom vedea! Milady nevastă, stai la dreapta mea. Şi lasă lumea să se-nvîrtă toată! Mai tineri nu ne facem niciodată!
*(Se aşază.)*

# ACTUL I

SCENA 1
*Padova. O piaţă. Intră Lucenţio şi Tranie.*
LUCENŢIO
Da, Tranio, dorinţa mea fierbinte Adusu-m-a la Padova, oraşul Ce este leagăn artelor frumoase. Sosit-am în Lombardia, mănoasă Grădină a Italiei. Şi tata Călătoria mi-a-ncuviinţat-o, în credincioasa-ţi întovărăşire. Să zăbovim puţin, să chibzuim Cum să începem cît mai iscusit învăţătura-naltelor ştiinţe. Oraşul cetăţenilor sfătoşi Mi-a dat lumina zilei, mîndra Pisă. Iar tatăl meu, un negustor de vază, Vestit în lumea largă, se coboară Din Bentivoglii[1]. Iară eu, Lucenţio, Feciorul lui, crescut-am la Florenţa.

*-Bentwoglio;* vestită familie nobilă din Bologna, oraş stăpînit ʲe ainsa în veacurile al XV-lea şi al XVI-lea n.t.).

Şi, ca să-i pot îndeplini nădejdea Pe care-a pus-o-n mine, mă silesc Să-ncununez, cu vrednicia mea, Averea tatii. Deci, iubite Tranio, Pe timpul cît voi învăţa aici M-oi strădui să dobîndesc virtutea Şi-acea înaltă parte-a-nţelepciunii Ce caută s-atingă fericirea, înalta-ncununare a virtuţii. Să-mi spui părerea ta. Venind aici La Padova, din Pisa, sînt. ca unul Ce-a stat într-o băltoacă, şi se vede în adîncimea mării cufundat» Nesăţios cercînd să-şi stingă setea.
TRANIO
*Mi perdonate,* scumpul meu stăpîn,
Eu simt la fel ca voi, şi-s fericit
C-aţi hotărît să căutaţi dulceaţa
Filozofiei. Dar vedeţi, stăpîne,
Oricît de mult am proslăvi morala,
Virtuţile, să ne ferim să fim
Sau stoici, sau nesimţitori, sau astfel
De credincioşi moralei celei aspre
A lui Aristotel, încît s-ajungem
Să-1 credem pe Ovidiu de prisos.
Vă folosiţi de logică din plin,
Retorica v-o presăraţi în vorbe,
Să vă desfete cîntul, poezia.
Băgaţi de seamă însă, nu cuprindeţi
Din metafizică şi matematici
Decît atît cît mistuie stomacul.
Acolo unde nu e vreo plăcere,
Nu-i nici folos. într-un cuvînt, signore,

Să învăţaţi doar ce vă e pe plac.
LUCENŢIO
îţi mulţumesc. Mi-ai dat preţioase sfaturi. De-ar fi sosit acuma şi Biondeîlo

**28**
Ne-am fi putut găsi şi noi o casă. Să ne primim prietenii pe care Aicea ni-i vom face. Stai o clipă. Ce-o fi cu lumea asta?
TRANIO
Vreo solie Să ne ureze bun venit aici...
*(Intră Baptista, Catarina, Bianca, Gremio şi* ***Hortensio.)***
**BAPTISTA**
Vă rog, signori, lăsaţi-mă în pacel Prea bine ştiţi cît sînt de hotărît Să nu-mi mărit copila cea mai mică Mai înainte de-a găsi un soţ Acelei mari. De o iubeşte vrunul Pe Catarina, dintre dumneavoastră, Cum vă cunosc, şi vă iubesc, vă-ngădui Sa-i faceţi curte cît vă e pe plac.
GREMIO
Mai bine-i facem cuşcă! Prea e rea 1 Nu vrei, Hortensio, astfel de nevastă?
CATARINA
*(către. Baptista)*
Te rog, signore, vrei cu orice preţ La peţitorii-aceştia să mă vinzi?
HORTENSIO
Cum? Peţitori ai spus? La ce ţi-e gîndul? Nici n-ai să ai, de nu te îmblînzeşt-i!
CATARINA
Nu-ţi fie teamă, domnule. Ştiu bine Că n-ai făcut nici drumul jumătate
**29**

Ca să-mi pătrunzi în suflet. Aş fi gata Să-ţi pieptăn toată claia dumitale De păr, c-un scăunel cu trei picioare, Să te boiesc pe chip, ca pe smintiţi...
HORTENSIO Fereşte-mâ de-aşa un diavol, Doamne 1
GREMIO O Doamne 1 Şi pe mine 1
TRANIO
*(încet, lui Lucenţio)*
Ei, stăpîne,
îmi pare c-o s-avem cum să petrecem: Codana e smintită, mi se pare, Sau e grozav de rea.
LUCENŢIO *(încet, lui Tranio)*
Dar în tăcerea
Surorii ei ghicesc o gingăşie, O cumpătare fără semeţie! Taci I S-ascultăm!
TRANIO
*(încet)*
E bine spus, stăpîne. Ssstl Şi priviţi-o; cît vă e pe placi
BAPTISTA
Da, domnilor, voi face cum v-am spus. Bianca, du-te-n casă; nu fi tristă. Te voi iubi la fel de mult, mereu, Copila mea...
**30**
CATARINA
O trîntoră frumoasă 1 Mai bine: Pune-i degetul sub pleoapă, Poate-aşa o să priceapă!
BIANCA
Fii mulţumită, sora mea, că sînt Atît de urgisită. Dragă tată, Mă-nchin, plecată, hotărîrii tale. Mi-or fi tovarăşi cărţile şi cîntul, Să le deprind, cu rîvnă, meşteşugul.
LUCENŢIO
*(încet)*
Ascult-o, Tranio: e Minerva însăşi 1
HORTENSIO
Signor Baptista, astfel de ciudat Vrei să te porţi? îmi pare foarte rău Că încercarea noastră are darul S-o supere pe Bianca...
GREMIO
Vrei, Baptista,

S-o pui în colivie, doar de dragul Acestui diavol, şi s-o faci să poarte Ponosul limbii ei împieliţate?
BAPTISTA
Vă ţineţi firea, domnilor. îmi este
Nestrămutată hotărîrea. Bianca,
Iu, du-te-n casă. *(Bianca iese.)* Ştiu că poezia
Şi arta, muzica, îi plac... de aceea
Sînt hotărît să-i iau destoinici dascăli
S-o-nveţe cîntul. Dacă tu, Hortensio,
Sau voi, signore Gremio, cunoaşteţi
**31**
Vr-un dascăl, să-1 trimiteţi cît mai grabnic.
De-i dascăl iscusit, l-oi răsplăti
îmbelşugat, să pot să dau într-astfel
Copilelor o creştere aleasă.
Cu bine-acum. *(Catarinei)* Tu poţi rămîne aici]
Mai multe am cu Bianca să vorbesc.
*(Iese.)*
CATARINA
Socot că aş putea să plec şi eu, Aşa-i? Auzii Să-mi socotească timpul Să nu ştiu cînd să stau şi cînd să plec! Hal
*(lese.)*
GREMÎO
Poţi să te duci şi la mama dracului! Ai atîtea daruri; că n-are să-şi piardă nimeni vremea cu tine. Iubirea noastră nu-i chiar atît de mare, Hortensio, încît să nu putem ajunge să ne roadem unghiile, lăsînd-o să mal înceze ască. Plăcinta noastră e crudă deocamdată pej amîndouă feţele. Totuşi, de dragul scumpei mele Bianca voi căuta să găsesc, prin orice mijloc, ua om în sta s-o înveţe tot ce-i place, şi i-1 voi trimite tatălui ei|
HORTENSIO
Şi eu voi face la fel, signore Gremio. Dar încă uni cuvînt, te rog. Cu toate că rostul potrivniciei noastre nu îngăduie vreo toemeală, aflã totuşi — e vorba dea ceva care ne priveşte pe amîndoi — că, dacă mai vrena să intrăm în casa iubitei noastre Bianca şi să fim maJ departe potrivnici ca să-i cîştigăm iubirea, trebuie siH ne străduim să-ndeplinim mai cu seamă un lucrul
GREMIO
Care, rogu-te?
HORTENSIO Păi, signore, să-i găsim un soţ surorii ei.
GREMIO Un soţ? Un diavol?
HORTENSIO Am spus: un soţ.
GREMIO
Am spus: un diavol. Crezi oare, Hortensio, oricît de bogat i-ar fi părintele, că s-ar putea afla un bărbat atît de smintit încît să se cunune cu iadul?
HORTENSIO
Crezi, Gremio, că, dacă este mai presus de răbdarea noastră să-i îndurăm cicălelile, nu mai sînt flăcăi de treabă pe lume — numai să putem da de ei — care să se hotărască s-o ia cu toate cusururile ei şi cu toată zestrea ei pe deasupra?
GREMIO
N-aş putea să spun. Despre partea mea, dacă ar trebui să-i capăt zestrea în asemenea chip, aş prefera să fiu biciuit în fiecare dimineaţă, ia răscruce de drum!
HORTENSIO
Pe cinstea mea, după cum spui şi dumneata, e greu s-alegi merele bune de cele putrede.'Oar hai să mergem. Ue vreme ce această piedică legiuită ne face iarăşi prieteni, trebuie să ne păstrăm prietenia pînă ce vom găsi «n bărbat pentru juca mai. mare a im Baptista snV .V?DYnKădul astfel fiicei mai mici să-si aleagă soţul la „ndui ei. Atunci vom fi iarăşi vrăjmaşi. Dulce "ca! fericit bărbatul care o va" căpăta de soticl


Cel care va alerga mai iute va căpăta în dar inelul Ce zici de asta, signore Gremio?
GREMIO
Fiel Aş dărui cel mai straşnic armăsar din toal Padova numai să-1 pot îndupleca pe vreunul să-nceaj să-i facă curte şi să ajungă apoi s-o peţească, s-o cuc rească, să ajungă să-i împărtăşească patu! şi să casa de ea.

Hai să mergem *(iese cu Hortensio).*
TRAN IO
E oare cu putinţă ca iubirea
Să vă cuprind-atîta de năprasnic?
LUCENŢIO
O Tranio, pîn-am simţit şi eu
Cît e de-adevărat, n-aş fi crezut
Să fie cu putinţă! Am simţit
Săgeţile iubirii-n tulburarea
Ce m-a cuprins, pe cînd priveam la d.însi
îţi pot mărturisi acum, în taină,
Tu carc-mi eşti mai drag decît i-a fost
Reginei din Cartagina, odată,
Iubita-i slujitoare, Anna, Tramo, ■
Că ard, că mă topesc, că mă sfîrşesc,
De n-o voi cuceri pe fat'-aeeasta
Atît de dulce. Dă-mi un sfat prielnic,
Căci ştiu că vrei să-mi vii într-ajutor.
TRANIO
Stăpîne, nu e timpul să vă cert: Din inimă iubirea greu se scoate. De vreme ce iubirea v-a cuprins ,Rămîne doar un lucru de făcut: Redime te captum quam queas minimo.[1]
LUCENŢIO
îţi mulţumesc, băiete. Hai să mergem, îmi e destul atît. Şi nu-mi rămîne Decît s-ascult de sfatu-ţi iscusit»
TRANIO
Atît de mult, stăpîne, aţi privit-o Pe fată, că trecut-aţi ou vederea Din toate, ce era mai nimerit.
LUCENŢIO
Ba da ! Pe chipul ei am contemplat Suava frumuseţe a fiice) Lui Agenor[1] ce 1-a făcut pe Zeus Cîndva pe ţărmul Cretei să-ngenunche.
TRANIO
Atîta doar? Cum? N-aţi băgat de seamă Cînd sora ei r. început să strige De-abia puteau urechile s-o rabde?
LUCENŢIO
Ah, Tranio! Văzut-arn cum se mişcă Frumoasele ei buze de mărgean ! Suflarea ei îmbălsăma văzduhul Şi tot ce are, dulce e, şi sfînt 1
TRANIO *(aparte)*
E vremea să-1 mai scot din ameţeală!
*(tare)*
Vă rog să vă treziţi din vis, signore. ■Vă întăriţi şi sufletul şi minte,-, °

[1] Iii limba latină: Eşti prins, caută acum să te răseumM eît mai ieftin (n.t.)

P»



**3***

De vreţi s-o cuceriţi. Atît de rea,
De zgripţoroaieă-i sora ei mai mare,
încît, atîts timp cît tatăl ei
Nu va scăpa de dînsa, şi iubirea
Vă va rămîne tot neprihănită,
Căci tatăl fetii-n casă-a zăvorît-o,
Să nu-1 mai plictisească peţitorii,
LUCENŢIO
Ah, Tranio, ce crud părinte are! Dar spune-mi, auzjtu-1-ai spimînd Că vrea să-i ieie dascăli, s-o înveţe?
TRANIO Doar planul meu pe-aeeasta e clădit!
LUCENŢIO Şi eu am chibzuit la fel.
TRANTO
Signore, E unul şi acelaşi planul nostru...
LUCENŢIO Mi-i spune-ntîi pe-al tău.
TRANIO
în strai de dascăl Vă travestiţi, să-i daţi învăţătură. Nu-i planul vostru?
LUCENŢIO
Da, să-1 încercăm ?

**S6**
TRANIO
Dar nu se poate. Cine va rămîne în locul vostru-n Padova, să fie Feciorul lui Vincenţio? Să-nveţe în locul lui., să-i ţină casa? Cine îi va primi prietenii la masă?
LUCENŢIO
A! Basta! Linişteşte-te ! Pe noi Nu ne-a văzut pe-aicea încă nimeni Şi nici nu poate cineva să ştie Privind la chipuri, cine e stăpînul Şi cine este sluga. Prin urmare Tu, Tranio, vei fi stăpîn, în locul-mi Vei ţine casă, masă-mbelşugată. Şi slujitori, precum aş face-o eu. Eu am să fiu un altul: din Florenţa, Din Napoh, sau vreun sărac din Pisa. Hai, Tranio, m-am hotărît. Îmbracă Mantaua mea. Poftim şi pălăria. Cînd va sosi Biondello, să asculte De tine, numai limba să şi-o ţie.
TRANIO
De este voia voastră... *(Schimbă hainele.)*
Sînt silit
Să vă ascult, căci astfel de poruncă Mi-a dat, la despărţire, tatăl vostru: „S-asculţi de fiul meu, să-i fii supus!" Deşi nu cred că se gîndea la asta! Lucenţio sînt deci! îmi pare bine! Lucenţio îmi e nespus de drag!
LUCENŢIO
Lucenţio să fii, iubite Tranio; Şi lasă-1 pe Lucenţio să fie îndrăgostit, şi sluga ta, ca astfel Să pot s-o cuceresc pe dulcea fată
**37**
Âl cârui chip rănitu-mi-a privirea!
Dar ială-1 pe Biondello *(Intră Biondello.)*
Unde-ai fost, .Nemernicule?
BIONDELLO
Unde-am **lost,** stăpîne? Kaiti! Ce s-a mtîmplat? CUHI l-ai lăsat Pe Tranio veşmîntul să ţi-1 fure? I l-aţi furat cumva pe-al Jui? Sau poate **Voi** amîndoi... Ce s-a-ntîmj)Iat, vă rog?
LUCENŢIO
Ia vino-ncoae, neghiobule! Nu-i vreme Sâ faci pe măscăriciul! **Fii** cuminte! Tovarăşul tău Tranio mi-a luat Şi straiele, şi-nfăţisarea, astfel **Să-mi** vie-n ajutor. M-am îmbrăcat Cu haina iui. Abia sosit aicea **M-am** luat la ceartă cu un padovan Şi l-am ucis. Mi-e teamă c-aş fi fost Recunoscut. Deci, cată să-S asculţi, îţi poruncesc. Voi căuta să plec în taină din oraş, să-mi mîntui viaţ«. M-at înţeles?
BIONDELLO *(aparte)*
N-am înţeles nimica! *(tare)*
Da, domnule.
LUCENŢIO
Nici jiumele de Tranio SS nu-) rosteşti, căci Tranio-i acuma Lucent io...
**38**
BIONDELLO
Tii! Ce noroc pe dînsuî! De-aşi fi şi eu o dată-n locul lui!
TRANIO
Ce bine-ar fi dorinţa să mi se-ndeplinească: Cu fata iui Baptista să se căsătorească Lucenţio! Băiete, îţi cer acum şi eu, De-ti este drag stăpînul, să fii la locui tău. Cu toată lumea să te porţi cuminte. Doar cînd rămînem singuri, ţine minte, Sînt pentru tine Tranio. Oriunde îţi sînt stăpîn. Ai înţeles, răspunde?
LUCENŢIO
Rai, Tranio, să mergem, îţi mai rămîne-un lucru: treci şi tu în rîndul peţitorilor. Să ştii Că am şi eu temeiurile mele, Ce-n cumpănă atîrnă foarte grele.
*(lese.)*
ÎN AVANSCENĂ,
INTÎ1UL SLUJITOR
Milord, aţi adormit. iNu ascultaţi piesa? SLY
Ba da, pe sfînta Ana! Straşnică piesă, neapărat!
Mai e ceva? '
PAJ UL
Abia s început, milord. : '
SLY
E o piesă grozavă, doamnă milady ! De s-ar termin* mai repede !
39
SCENA 2
*înaintea casei iui Ilorteiisio. Intră Petruchio şi Grumio.*
PETRUCHIO

Te-am părăsit un timp, Verona mea, Să-mi văd aici, în Padova, amicii, Şi mai ales pe cei mai drag din ei, Pe cel mai încercai din ei, Hortcnsio. îmi pare că e casa lui aceasta. Hai, Grumio, nemernicule, bate. Iţi poruncesc!
GRUMIO
Să bat, domnule ? Pe cine să bat? L-a jignit careva pe înălţimea voastră?
PETRUCHIO Măgarule, îţi spun să-mi tragi aici o lovitură bună I
GRUMIO
Să vă trag una, domnule? De ce oare, domnule? Cine sînt eu, domnule, ca să vă trag una, domnule?
PETRUCHIO
Neghiobule, îţi spun să dai cu sete, Sau te pocnesc de nu te vezi, băiete!
GRUMIO
Grozav de certăreţ s-a mai făcut! De m-aş încumeta să dau, ştiu bine Ce mi s-ar întîmpla...
PETRUCHIO
A! Nu vrei să loveşti? Poftim încoace! *(îi ia de urechi)*
Cun0şU tu ce e muziWiţi place? Ştii ce-i un sol? Un fa?
GRUMIO *(cade, zbierind.)*
Mi-a-nnebunit stăpînul!
Au! Ajutor!
PETRUCHIO
Haide, bate, Iţi poruncesc, măgarule, o dată!
HORTENS1O
*(intrind)*
Hei! Ce s-a întîmplat? Bătrînu I meu prieten Grumio! Şi buiiul meu prieten Petruchio! Ce vînt v-aduce pe. la Verona?
PETRUCHIO
Signor Hortensie, ne-mpaci cu vorbe bune? *Con tutto ii cuore ben Irooato*[1], cum s-ar spune.
HORTKNSIO
*Alia noslra casa ben venulo, mollo honorato, signor mio Pelruchio*[2]. Ridicâ-te Grumio, ridică-te. Vom împăca noi toată cearta asta.
GRUMIO *(Se ridică.)*
Ce tot îndrugă pe latineşte[3] stăpînul meu n-are nici în clin nici în mînecă acuma cu ce-am păţit. Dacă nici ăsta nu-i un temei legiuit să ies din slujba lui!

[1] In limba italiană: „Iţi spun din toată inima bine te-am găsit! (n.t.)
[2] In limba italiană: „Bine ai venit în casa mea, prea onorate signor Petruchio (n. t.).
Shakespeare uită că scena se petrece într-un or«iş italian Ş' ca Grumio nu pulea să ia fraze italieneşti, deci din graiul •ui obişnuit, drept citate latin«şti (n.t.)

Ia judecaţi şi dv., domnule: îmi porunceşte să-1 io| vesc şi să-i trag una cît pot de tare, domnule! Vă-ntreb: se cuvine oare să se poarte astfel o sluo-a cu stăpînul ei? Care să fi ajuns pe cît îmi pot da seamal la vreo treizeci şi doi de ani, sau cam pe-aproapej
0 ! De voia să-l bat Acel de Sus,
Mai rău, desigur, o păţeam, nespus !
PETRUCHIO
Neghiob şi fără minte. Ştii, Hortensio, I-am poruncit să bată-n poarta casei, Şi n-a voit, obraznicul, s-asculte!
GRUMIO
Auzi! Să bat la poartă! Cerule! Nu mi-ai spus ras-i picat: „Să-mi tragi aici o lovitură bună"... „Să dai cu sete"... „Bate, măgarule, îţi poruncesc"... Şi acum| vii cu lovitura-n poartă?
PETRUCHIO Neghiobule, sau pleci, sau taci din gură!
HORTENSIO
Petruchio, răbdare. Sînt chezaşul
Lui Grumio. Păcat că v-aţi certat!
Bătrînul, credinciosul, mucalitul
Tău Grumio! Ia spune-mi, drag prieten,
Ce vînt prielnic te-a adus aicea,
La Padova, departe de Verona?
PETRUCHIO
E vîntul care-i mînă-n lumea largă Pe tineri, ca să-şi caute norocii. Departe de cămin, căci n-au prilejul Depririderi prea alese să cîştige Acolo. Scurt, Hortensio, .aceasţa-i Povestea mea. Iubitul meu părinte,

Antonio, e mort. Am hotărît Să mă însor şi să mă-mbogaţosc Cît voi putea. în pungă am parale. Şi am plecat

prin lume s-o cutreier.
HORTENSIO
Petruchio, de ,-m-aş încumeta
Să-ţi spun pe şleau, ţi-aş da, de vrei, pe loc
0 soaţă zgripţoroaică. N-ai avea
De ce să-mi mulţumeşti. Dar aflã, totuşi,
Că-i foarte înstărită. însă mi-eşti
Prea bun prieten să te duc la dînsa.
PETRUCHIO
Signor Hortensio, între vechi prieteni
Cum sîntem noi, încap puţine vorbe.
De ştii cumva vreo fată, care este
Atîta de bogată, ca să-mi fie
Solie — ştii că urmăresc doar zestrea! —
Să fie ca iubita lui Florenţius[1]
De slută, sau bătrînă ca Sibila,
Şi rea precum Xantipa lui Socrate,
Ba chiar mai rea, nu m-ar speria de fel,
Şi nici nu mi-ar înăbuşi iubirea.
Chiar dac-ar fi la fel de furtunoasă
Ca marea Adriatieă. Venit-am
La Padova, să mă căsătoresc
Cu zestre. Dacă e îmbelşugată,
Şi eăsnicia-i binecuvîntată !
GRUMIO
^ Vezi, domnule? îţi spune răspicat ce are pe suflet. >>ari-i bani destui, şi-1 puteţi însura şi cw o păpuşă,
Cavalerul Florenţius făgăduise să se însoare cu o vrăjitoare groaznica la chip, cu condiţia ca ea să-i tălmăcească o enigmă «e care atirna viaţa lui. Subiectul e tratat de poetul engles *?'L* T <[1]cf 0-1408) ^ Poemul lui latin *„C.nfessio Amantis".*

***Si ţ*** **pe GcTM pe scenă Sn *Perkles*_**

43

sau cu o jucărie din danielă; sau cu o babă fără vreun', dinte-n gură, năpăstuită de tot atîtea metehne cîtj cinzeci şi două de gloabe. Nimic n-ar spune, zău .Numai zestrea să fie cît de mare !
HORTENSIO
De vreme ce-am ajuns »şa departe, Petruchio, ce-am început în glumă Hai să-ncheiem, acuma. Sînt în stare Să te ajut să-ţi iei, aici, soţie Şi cu destulă zestre, şi frumoasă, Şi tînără, crescută ca o fată De nobil. Are-o singură meteahnă, Dar e destul: e rea, cicălitoare, Sălbatică, atît din cale-afară, Incît, sărac să fiu, şi n-aş primi S-o iau de soaţă, de mi-ar da o mină De aur !
PETRUCHIO
Ei, Hortensie! Nu ştii Ce poate face aurul! Ia spune-mi Ce nume poartă tatăl ei, atîta. Chiar de-ar răcni mai tare ca furtuna Cînd toamna cade fulgerul din nouri, Vreau s-o cunosc.
HORTENSIO
Părintele-i, Baptista Minola se numeşte, om de vază, Avut. Pe ea o cheamă Catarina, Şi gura i-e în Padova vestită.
PETRUCHIO
Pe tatăl ei îl ştiu; pe dînsa, nu. Baptista cunoscutu-'-a pe tata.

44

Nici nu mai pot, Hortensie, să dorm, De n-arn s-o văd mai repede. Mă iartă De plec acum... Sau mergi la ea cu mine?
GRUMIO
Te rog, domnule, lasă-1 să plece cîtă vreme e-n toana asta. Pe cuvîntul meu, dacă l-ar cunoaşte şi dînsa tot atît de bine ca şi mine, ar înţelege că puţin îi pasă de cicăleală. Poate să-i spună în faţă că e un ticălos, sau alte asemenea vorbe: n-ar avea habar! Dar dacă începe dînsul o dată să zbiere, e vai de capul ei! Pot să vă spun, domnule, că, de i s-ar împotrivi cît de puţin, o păţeşte! îi arde una cît ai zice pis, de-i sar ochii din cap! Nu-1 cunoaşteţi, domnule!
HORTENSIO
Petruchio, aşteaptă ! Merg la tine. Comoara mea e-n casa lui Baptista: El ţine giuvaerul vieţii mele, Frumoasa Bianca, fata lui cea mică, Ascunsă de privirea tuturor Acelora ce vor să-i ceară mîna, Crezînd cu neputinţă să-şi găsească Vreodată Catarina un bărbat Din pricina cusurului pe care Ţi l-am dezvăluit. A dat porunci Să nu

mai vină nimenea la Bianca, Cît timp afurisita Catarina Nu-şi va găsi un soţ.
GRUMIO
Auzi poreclă ! „Afurisita Catarina" ! Iată Un nume minunat pentru-a şa lată!
HORTENSIO
Prietenul Petruchio, de vrea, i îmi poate da prilejul să m-arăt
**45**
în robă neagră îmbrăcat, în faţa Bătrînului Baptista, ca un dascăl De muzică, şi s-o învăţ pe Bianca. Şi astfel aş avea îngăduinţa S-o pot vedea în fiecare zi, Şi fără să le dau de bănuit.
GRUMIO
*( aparte 1*
Poftim! Asta nu-i ticăloşi^ Ia priviţi cum îşistoarj ce mintea tineretul să-i păcălească pe bătrîni!
*(Intră Gremio, urmat de l.ucenlio, deghizat şi cu cărţi sub braţ.)*
GRUMIO *(strigă)*
Stăpîne, stăpîne, ia priveşte în jurul tău; cine vine acolo, ha?
HORTENSfO
Taci, Grumio. Acesta ms-e rivalul. Petruchio, să stăm mai la o parte.
GRUMIO
Un straşnic peţitor! Ce amorez ! *( Se re trag.)*
GR KM IO
E foarte bine! M-am uitat pe listă: Sînt bine-alese cărţile. Voi pune Cît mai frumos, mai gingaş să le lege. Sînt numai cărţi de dragoste ! Să cauţi Să nu-» citeşti vreo altă carte. Sigur Că mă pricepi. Pe lîngă ce-ţi va da Baptista, am s-adaug multe daruri.
**46**
Ai griJâ ca aceste manuscriSe Să fie cît mai dulce parfumate, Căci dînsa e mai dulce ca parfumul Cel mai îmbătător. Dar ia să-mi spui: Din ce vrei să-i citeşti?
LUCENTIO
Din orişice li voi citi, voi căuta să fie
De dumneavoastră vorba. De-aceasta Să fiţi încredinţat. E ca şi cum Aţi sta în locul meu. Şi poate cinar Voi folosi cuvinte mai alese. De nu sînteţi, signore, cărturari
GREMIO Ce mare lucru e învăţătura!
GRUMIO Ce mare bou mai este stîrpitura 1
PETRUCHIO
Taci, Grumio!
HORTENSIO
Sst! Grumio *(păşind înainte).* Te ţie Domnii-n
pază, Signore Gremio!
GREMIO
Bine te-am găsit,
Signor Hortensio. Ştii unde mă duc? Eu lui Baptista i-am făgăduit Să-i caut un profesor pentru Bianca Şi am avut norocul să-l găsesc Pe tînăKul acesta, învăţat
**47**
Şi cu purtări alese. Pentru Biancn E foarte potrivit, in poezie Şi-n alte cărţi, şi doar din cele bune, K foarte priceput, te-ncredinţez.
HORTENSIO
A! Bine ! Am găsit şi eu un domn
Ce im-a făgăduit că-mi va găsi
Un muzicant să-i deie lecţii Biancăi.
Deci n-am rămas în urmă. Pentru Bianca
Făcutu-mi-am, de asemeni, datoria.
GREMIO Mi-e scumpă, şi cu fapte-o dovedesc.
GRUMIO
*(aparte)*
Ba nu, cu saci de aur mai cu seamă!
HORTENSIO
Nu-i vreme-acunia, Gremio, să dăm Iubirii noastre frîu. Voiesc să-ţi spun O veste bună pentru amîndoi. Ascultă-mă: îl vezi pe domnu-acela? E-un nobil întîlnit din întîmplare. Si-i hotărît să-ncerce s-o peţească Pe-afurisita Catarma, dacă Ii place zestrea, şi s-o ia de soaţă,
GREMIO
Zis şi făcut! E minunat! I-ai spus, Hortensio, cusururile-i toate?
PETRUCHlO
Am auzit că este-o zgripţoroaicâ, Dar, dacă-i doar atîta, nu mi-e frică.

GREMIO
Asa vorbeşti, prietene? De unde Eşti tu?
PETRUCHlO
Sînt din Verona. Mi-a fost tată Antonio, răposatul. Am avere. Si-6 viaţă-ndelungată şi senină Voiesc să duc.
GREMIO
Ciudat ar fi, signore, O astfel de viaţă cu-asemenea soaţă. Dar, dacă ai destulă îndrăzneală, în numele lui Dumnezeu, 'nainte. Te-oi ajuta de vrei să te încumeţi Să-i faci sălbătioiunii-acelei curte.
PETRUCHlO Da, vreau, precum am poftă să trăiesc»
GRUMIO *(aparte)*
îi face, căci altminterea o spînzur!
PETRUCHiO
Cu gîndu-acesta am venit aicea. Vă-nchipuiţi că oarecare larmă M-ar asurzi? Cînd eu, în.viaţa mea, Am auzit cum rage leul? Parcă N-am auzit răcnind întinsa mare, Ca un mistreţ, de vînturi răscolită Şi-nvăluită-n spumă? Sau pe cîmpul De luptă, artileria trăsnind Şi tunetele cerului, prin nouri Răzbubuind? în zeci şi zeci de lupte
**48**
**49**
**50**
N-am auzit alarma-asurzitoare Şi nechezatul cailor fugari, Şi trîmbiţele? îmi vorbili acuma De limba unei fete? La ureche îms va suna, ca pocnetul castanei In focul sobei coaptă! Ce prostie! E-« gogoriţă de speriat copiii!
GRUMlO
*(aparte)*
Păi, lui nu-i este frică de nimica!
GREMIO
Hortensio, ascultă: domnul ăsta
La timp sosit-a, spre norocul nostru
Şi spre folosul lui, aşa socot.
HORTENSIO
I-aaa spus că-i vom plăti şi cheltuiala, Să poată s-o peţească pe-ndelete.
GREMiO Sint gata!... O! De-ar merge toate strună!.
GRUMlO *(aparte)*
N-ai grijă! Nu rămîne de minciună! Măcar să **pot avea o** masă bună !
*(întră Tranco, bogat îmbrăcat, întovărăşit de Biondello.)*
TRANIO
Signori, vă **ţie** Domnu-n pază ! Pot Să vă întreb, pe unde este casa Signorului MinoJa?'
**4***
GREMIO
A, vorbiţi
De-acela care are două fete Aşa frumoase, nu?
TRANiO De el. Biondello!
GREMiO Auzi, signore? Te gîndeşti la fata,.»
TRANiO Se poate. Ai ceva de-ntîmpinat?
PETRUCHlO Nu cea afurisită, nu-i aşa?
1RANIO
Nu-mi plac afurisitele, signore,, Biondello, hai să mergem
LUCENT; O *(încet)*
Ai ?nceput-o, Tranîo!
Foarte bine
HORTENSlO
O vorbă,
signore. După cit pricep, veniţi Pe fata cea mai mică s-o peţiţi?
TRANiO De-a* fi aşa, signore, ce vă pasă?
**51**
GREMiO
Nu-i rău, de te întorci frumos acasă Şi fără vorbe...
TRANIO
Cum? Vă rog, nu-i oare Şi pentru mine strada-ncăpătoare Ca pentru voi?
GREMIO Dar vezi că fata nu e!
TRANIO Vreo piedică e oare, legiuită?

GREMIO
De vrei s-o ştii, copila e iubită Şi de signorul Gremio, aleasă...
HORTENSIO ...Să-i fie lui Hortensio mireasă!
TRANIO
Staţi, domnii mei, de sînteţi genti|omi.
Vă rog să-mi daţi puţină ascultare!
Baptista e de naştere aleasă
Şi-1 cunoştea pe tata foarte bine.
Oricît i-ar fi copila ('e frumoasă,
Tot ar putea să aibe peţitori
Mai mulţi, şi să mă număr printre ei.
Frumoasa fată-a Ledei a avut
O mie de adoratori. O mie.
Şi unul va avea frumoasa Bianca.
Şi, printre ei, Lucenţio va fi.
Chiar Paris de i s-ar împotrivi.

**52**

GREMTO
Cum? Cum? Signoru-acesta să ne-nfrîngă Pe toţi?
De rîs.
LUCENŢIO Lăsaţi-1. Ştiu că se va face
Hortensio?
PETRUCHIO La ce atîtea vorbe goale,
HORTENSIO *(lui Tranio)*
Signore, daţi-mi voie Să vă întreb: văzut-aţi voi vreodată Pe fata lui Baptista?
TRANIO
Nu, signore.
Dar mi s-a spus că are două fete: Că una e vestită, pretutindeni, Prin gura ei cea rea ; iar una este Vestită prin aleasa-i gingăşie.
PETRUCHIO
Signore, cea dintîi e pentru mine. Lăsaţi-mi-o!
GREMIO
Da, treaba-aceasta grea Lui Hercule lăsaţi-i-o. Va-ntrece Isprăvile vestitutului Alcid.

**53**

PETRUCIÎIO
Signore, înţelegeţi-mă bine: Copila cea mai mică, despre care Ai auzit, e foarte strîns ţinută De tatăl ei; şi nu vrea s-o mărite De nu va face nunta mai întîi Copila cea mai mare, nu-namte.
TRANIO
De este-aşa, signore, şi de poţi Să ne ajuţi, pe mine şi pe ceilalţi Spărgînd, întîiul, gheaţa, şi o faptă Atît de mare săvîrşeşti, îuînd-o Pe cea mai mare, şi îngădumdu-i Şi celei mici să-şi ieie un bărbat, Acel ales, să ştii, ţi-o mulţumi, Şi nu va fi ingrat.
HORTENSIO
E bine spus.
De vreme ce-aţi venit ca peţitor Veţi fi, la fel ca noi, acestui doina Sosit Ja vreme, recunoscător.
TRANIO
Nu voi uita aceasta, domnul meu. Şi, ca dovadă, vreau să vă poftesc în dup-amiaza-aceasta să ciocnim în sănătatea scumpei noastre Bianca. Ca avocaţii, care se isiănîncă La judecată, şi, ca doi prieteni, Se duc apoi să bea şi să mănînce.
GRUMIO, BIONDELLO
E minunat! Prieteni, hai cu toţii! Să mergem!

**54**

flORTENSIO
Mi se pare nimerită Propunerea pe care ne-ai făcut-o. Deci eu ţi-am fost, Petruchio, *ben venuio**

56

# ACTUL II

SCENA 1

*în casa lui Baptista Minola din Padova. Catarina şi Bianca (Bianca e cu mînile legate la spate.)*

BIANCA
Iubită surioară, nu-mi mai face
Atît necaz; şi nu te necăji
Nici tu, făcînd o slujnică din mine,
O roabă! Ce ocară! Cît priveşte
Aceste fleacuri, dacă mă dezlegi,

Să ştii, le scot pe toate de pe mine.
Şi rochia... şi cămaşa dacă vrei.
Voi face tot ce-mi porunceşti, căci ştiu
Ce se cuvine surioarei mele
Mai mari...
CATARINA
Din toţi acei ce te peţese, Să-mi spui pe care îl iubeşti mai mult. Nu căuta s-ascunzi...
RIANCA
iubită soră,
Din toţi aceştia, încă n-am găsit Un chip la care gîndul meu să zboare Mai mult decît la ceilalţi...
CATARINA
Nu e cumva Hortensio? BIANCA
Minţi, drăguţo !
îţi place?
îţi jur să pun o vorbă pentru tine, Să poţi să-1 iei de soţ...
CATARINA
II vrei atunci
Pe unul mai bogat... de pildă, Gremio, Să te-nfrumuseţeze cu podoabe...
BIANCA
De ai necaz din cauza lui pe mine, îmi pare că glumeşti... îmi dau eu seama Că totu-i doar o glumă. Surioară, Te rog, dezleagă-mi mîinile...
CATARINA
De crezi Că asta-i glumă *(o loveşte)* glume au fost toate *l*
*(Intră Baptista.)* BAPTISTA
Cum, domnişoară? Ce obrăznicie! Hai, du-te, Bianca!... BiaU fatal... Plînge! la-ţi lucrul, hai! Să nu mai stai cu dînsa ! Nu ţi-e ruşine, fiară îndrăcită?
**57**
De ce să-i faci atîta rău, cînd ea
Nu ţi-a făcut nimica, niciodată?
Ţi-a spus cîndva vreo vorbă aspră, biata?
CATARINA
Tăcerea ei mă-nfune i Şi vreau Să mă răzbun...
*(Aleargă după Bianca.)*
BAPTISTA
*(oprind-o)*
Cutezi, sub ochii mei? Hai, Bianca, du-te în iatacul tău.
*(lese Bianca.)*
CATĂRINA
Pe mine văd că nu poţi să mă suferi!
Doar dînsa e comoara ta ! Doar ei
îi cauţi un bărbat. Iar eu voi fi
Silită să dansez la nunta ei
Desculţă, şi, de dragul ei, să intru
In iad ducînd o turmă de maimuţei[1]...
Să nu-mi mai spui nimic. Mă-ncui, plîngînd,
Pîn-oi găsi prilej de răzbunare!
*(lese.)*
BAPTISTA *(singur)*
Â fost vreodată om mai necăjit
Ca mine? *(Sa aude un zgomot.)* Cine vine?
*(Intră Gremio şi Lucenţio (deghizaţi), Petruchw, Hortensia (în costum de profesor de muzică), Tranio şi Biondello, care poartă sub braţ o lăuta şi mai multe cărţi.)*
GREMIO
[1] Se credea pe-atunci că fetele bătrîne, pentru că n-au purt în viaţa lor copii în braţe, Irebuiau să poarte în iad maiinu la sîn (n.t.).
Signor Baptista.
Bun găsit,
BAPTISTA
Bună dimineaţa,
Vecine Gremio. Domnul să vă ţie *în* paza lui, signori.
PETRUCHIO
Pe voi de asemeni i Mărite domn! Vă rog, n-aveţi o fată Numită Catarina? şi frumoasă, Şi plină de virtuţi?
BAPTISTA

Da, am o fată Numită Catarina...
GREMIO *fincet, lui Petruchio)*
Prea mergi iutei începe mai domol...
PETRUCHIO
Mă plictiseşti, Signore Gremio! Lasă-mă în pace!
*(Lui Baptista)*
Sînt, domnule, un nobil de Verona, Şi, auzind de marea-i frumuseţe, De-nţelepciunea ei, şi de purtarea-i Atît de dulce, blîndă şi cuminte, Arn cutezat să mă înfăţişez In casa voastră, ca să-mi fie ochii De toate cele spuse, mărturie. Şi, ca să nu sosesc cu mîna goală, Vă-nfăţişez aici un om de-al meu *(arată pe Uortenuir.)*
**56**
Ce-i iscusit în muzică şi calcul Şi poate pe copila dumneavoastră S-o-nveţe multe lucruri, în acele Ştiinţe care-i sînt pe plac. Prioiţi-1 Căci altfel mă jigniţi, signor Baptista. El se numeşte Licio, din Mantua.
BAPTISTA
Să fiţi, signore, bun venit. Şi dînsul La fel, de dragul vostru. Cît priveşte Pa Catarma, fata mea, ştiu bine Că nu e pentru voi, şi-mi pare rău.
PETRUCHIO
Nu vă-nduraţi de voi să se despartă, Sau poate eu să nu vă fiu pe plac...
BAPTISTA
M-aţi înţeles greşit. V-am spus ce cred. De unde sînteţi? Numele, vă rog?
PETRUCHIO
Petruchio mi-e numele. Sînt fiul Bătrînului Antonio, un om Vestit în toată ţara italiană.
BAPTISTA
L-am cunoscut. In amintirea lui Veţi fi, în casa mea, binevenit.
GREM£O
Acum c-ai spus ce-aveai de spus, te rog, Petruchio, ne lasă şi pe noi, Sărmanii peţitori, să mai vorbim. Baccare! Zău! Că prea ai luat-o iutei
**60**
PETRUCHIO Sicnore, să mă ierţi, voiam să mîntui cît mai iute!
GREMIO
Nu mă-ndoiesc, dar s-ar putea să nu-ţi iasă pe vrute. *(lui Baptista.)* Vecine, iată şi din partea mea un dar care va fi binevenit, sînt încredinţat. Ca să-ţi pot răsplăti şi eu aleasa preţuire pe care mi-ai arătat-o inai mult decît altora, îţi înfăţişez, cu-ngăduinţa domniei tale, pe.acest tînăr învăţăcei (îi *prezintă pe Lucen-ţio)* care a învăţat multă vreme la Reims, Cunoaşte tot atît de bine limba greacă şi latină pe cît cunoaşte celălalt muzica şi matematica. Numele lui e Cambio. Te rog să-l primeşti în slujba domniei tale.
BAPTISTA
Mii de mulţumiri, signore Gremio. Fii binevenit, dragă Cambio. Dar, scumpe domn, *{lui Trama)* îmi pare că sînteţi străin aici. Pot îndrăzni să aflu pricina venirii voastre?
TRANIO
Iertaţi-mă, signore. îndrăzneala
E doar din partea mea, fiind străin
Aici, că îndrăznit-am s-o peţesc
Pe prea frumoasa şi virtuoasa Bianca.
Mi-e cunoscută hotărîrea voastră
In ce priveşte fata cea mai mare
Şi nu vă cer decît un singur lucru:
Să mă lăsaţi, cînd veţi cunoaşte neamul
Din care mă cobor, să stau la rînd
Cu ceilalţi peţitori, la fel cu ceilalţi
S-o pot vedea pe fata dumneavoastră.
Şi, ca să poată fetele-amîndoufi
Să-nveţe, v-am adus lăuta-aceasta.
Şi multe cărţi greceşti şi latineşti,
De le primiţi, vor fi de mare preţ...
**61**

**i**

BAPTISTA

*{citind pe pachetul- cu cărţi)*
Lucenţio vi-i numele? De unde?
TRANIO Sînt fiul lui Vincenţio din Pisa.
BAPTISTA
Un om de mare vază. li cunosc Din auzite. Bun venit, signore! *(lui Hortensio}*; Tu ia lăuta ; tu (/«' *Lucenţio)*
a
Vă veţi vedea elevele îndată.
Hai! *{Intra un slujitor.)* Du-i pe domj
Şi spune-le eă-s dascăli, amîndoi; Cu dinşii să se poarte cît mai bine
*(lese slujitorul cu Hortensio, hsiekentin şi*
Să ne plimbăm oleacă prin grădmt Bunveniţi i sîr| Vă rog sa fiţi de-aceasta-ncredinţaţ
PETRUCfîTO
Signor Baptista, mare grabă am Să încheiem mai iute. N-as putea Să viu şi-n alte zile în petit. L-aţi cunoscut pe tata ; ma cunoaş Printr-însu I şi pe mine; moştenire E-a mea, întreagă: bunuri şi moşi Le-am înmulţit, şi au le-am micş De-oi căpăta iubirea fetei voastre Ce zestre voi primi, eu ea o dată
BAPTISTA
Din bunurile mele, jumătate \
li?) moartea mea. Şi douăzeci de m
De galbeni, bani peşin. -
este cărţii
rm-aceştiţ la eoni IM
*Biondello.i*
te ţi,
eti
rat.
PETRUCHIO
In schimbul zestrei Acesteia, îi recunosc şi eu La văduvie,- 'ntreaga mea avere, Moşii, şi alte bunuri. Hai să facem îndată foaia zestrei, să-ntărim Făgăduinţa fiecărei părţi.
BAPTISTA
Doar cînd vei izbuti ce-i mai de preţ Să capeţi. Vreau să spun: iubirea fetei. Aceasta este cheia!
PETRUCIIIO
Asta-i fleac!
Să-ţi spun acuma, tată: sînt şi eu La fel de repezit, pe eît e dînsa De-afurisită. Crtad se întîlnesc în cale două flăcări, toate-n jur Le fac să fie scrum. *Un* foc mai mic îl înteţeşte vîntui liniştit. Dar cînd furtuna se porneşte, stinge în cale orice foc. Mă voi purta La fel cu dînsa. Mi se va supune. Căci n-am s-o cruţ, şi n-am să-i spun poveşti, Ca la copii.
BAPTISTA
Ce bine-ar fi să poţi Să izbuteşti! Fii însă pregătit, Căci îţi va spune vorbe de ocară.
PETRUCHiO
Sînt gata, cum stă muntele în calea Furtunii. Orieît suflă, nu-1 clinteşte.
*(Hemlră llorleiisio, cu capăt spart.)*
BAPTISTA
Ce s-a-ntîmplat, prietene ? Eşti galben La faţă.
HORTENSIO Da, de spaimă, zău aşa!
BAPTISTA'
Ei, cîntă bine fata mea? Arată Că vrea să-nveţe muzica?
HORTENSIO
Ce fată?
Mai repede s-ar duce ia război! îi stă mai bine spada ca lăuta!
BAPTISTA
Cum? N-ai făcut nimica cu lăuta? HORTENSIO
Eu? Dînsa a făcut: mi-a spart-o-n cap!
I-am spus că nu e struna nimerită,
Şi vream s-o iau de mină, să-i arăt
Cum trebuie să eînte, cînd, deodată,
Se-ntoarce către mine, şi răcneşte:
„A! Strune-s astea? Te strunesc eu, lasă !"1
Şi m-a lovit în creştet cu lăuta,
De mi-a ajuns cutia sfărîmată
Pe umeri. Am rămas atunci năuc,

O bună vreme, tras pe roată parcă
Pe umeri cu lăuta sfărîmată.
Iar ea-mi spunea că-s lăutar neghiob
Şi caraghios, şi vorbe de ocară
Parcă-ntr-adins s-ar fi deprins cu ele
oă mi le spună mie...
PETRUCHIO
Minunaţi
Zglobie fată! O iubesc acuma De zece ori mai mult ca înainte. De-abia aştept să stau cu ea de vorbă i
BAPTISTA
Să vii cu mine. Nu fi supărat.
Acuma pe copila cea mai mică
Vei învăţa-o. Muzica îi place
Şi dascălilor recunoscătoare
Li se arată. Vrei, signor Petruchio,
Să mergi cu noi, sau ţi-o trimit pe Kate?
PETRUCHIO
Trimite-ţi-o. Eu o aştept aici. *(Ies Baptista, Gremio, Tranio şi Hortensia.)*
fi iac o curte nemaipomenită:
De-ncepe să mă-njure, îi voi spune
Ce are glasul de privighetoare.
De s-o-ncrunta, îi spun că-i e privirea
Mai limpede ca roza, dimineaţa,
Cînd soarbe rouă. De rămîne mută,
Şi nu mai scoate-o vorbă, am să-i laud
Aleasa elocinţă fermecată.
Iar de-mi arată uşa, îi voi spune
Că-i mulţumesc din suflet, ca şi cum
M-ar fi poftit să stau o săptămînă
Alăturea de dînsa. Dacă-mi spune
Că nu vrea-n nici un chip să se mărite,
Am s-o întreb în care zi ar vrea
Să facem nunta. Iat-o că soseşte".
Acum i-acum, Petruchio! Fii tare!
*(Intră Catarina.)*
A, bună dimineaţa, Kate. Căci astfel fi-e numele, cum mi s-a spus...


' CATARINA
': . ■-" Se poate.
Dar nu l-ai auzit întreg. Pe mine Mă cheamă Catarina.
PETRUCHIO
Zău că minţi! Te cheamă numai Kate! Frumoasa Katel Şi, uneori, afurisita Kate! Dar, dintre toate Kate-ele din Jumc, .Eşti cea mai dulce tu! O prăjitură! Z.giobia Kate ! Mîngîietoarea Kate ! Divina Kate ! Fermecătoarea Kate ! Tot auzind cum toţi îţi preamăresc înţelepciunea, mintea, frumuseţea, Cu vorbe care nu sînt mai presus De harurile tale-am pus în gînd, Să caut să te capăt de soţie.
CATARINA
Ţi-ai pus în gînd! Auzi obrăznicie! Mai mută-ţi gîndul, domnule! Văd bine Că bun eşti de mutat!
PETRUCHIO
Cum de mutat?
CATARINA Precum un scăunel...
PETRUCHIO
Un scăunel? Hai, vino şi aşază-te pe el.
CATARINA Vrei să m-aşez pe un măgar ca tine!
PETRtJCHIO Un astfel: de măgar ţi-ar prinde bine!
CATARINA ■■ .'?.;
Aşa o gloabă? Vorbe într-o doară i
PETRUCHIO Eşti tÎHără, fetiţo, şi uşoară.
CATARINA

Da, prea uşoară la picior, să pot Să fiii ajunsă de un porc ca fine.,. Şi totuşi am destulă greutate!
PETRUCHIO 0 turturică... . ■ .
CATARINA t, Da, şi tu bîtian,
PETRUCHIO
Crezi că te prinde uliul, turturico?
CATARINA Se poate, dar bîtlanul, niciodată!
PETRUCHIO Hai, lasă, viespe, lasă; prea eşti real
CATARINA A, viespe sînt? Păzeşte-te de aci
PETRUCHIO ii ştiu eu leacul acului: *ţi-[* smulg.
**67**

CATARINA Socoti că ştiu' smintiţii unde-i acul?
PETRUCHIO
Se ştie unde-şi ţine acul viespea: In coadă 1
GATARJNA Ba pe limbă.
PETRUCITIO
Limba cui?
CATARINA
A dumitale: n-ai nici cap, nici coadă, în tot ce spui. Şi-acum, rămh cu bine.
PETRUCHIO
Cu limba-n coada ei? Iubită Kate,
Intoarce-te ! *(O opreşte.)* Sînt nobil.
CATARINA
Să te văd. *(îl bate}*
PETRUCHIO Jur să te bat, de vei mai da în mine.
CATARINA
Atunci îţi pierzi blazonul. Dacă dai
lntr-o femeie, nu eşti gentilom.
Şi, dacă nu eşti, nu ai nici blazon.
PETRUCHIO Herald eşti, Kate? Mă-nscrie-n cartea ta.
CATARINA Ce coif ai? O scufie de nebun?
PETRUCHIO
Nu, un cocos iară de creastă. Kate Va fi gama mea.
CATARINA
Cocoşul meu? Cam răguşit cocoş, şi fără pene...
PETRUCHIO
Nu fi atît de iniepatâ, Kate!
CATARINA
Aşa sînt eu, cînd am în faţa mea Un caraghios...
PETRUCHIO
Nu-i nici un caraghios Aici cu noi...
CATARINA Ba este!...
PETRUCIItO Mi-i arată.
CATARINA Să ţi-] arăt, îmi trebuie oglindă.
PETRUCHIO Vorbeşti de mine?
**68**
**69**
CATARJNA
Ai destulă minte,;
D«şi eşti tînăr.
PETRUCHIO
„-;.-■ Zău, pe sfîntul Gheorghe,
Sînt pentru tine mult prea tînăr.. .
Totuşi
GATAR1NA
Eşti cam zbîrcit...
PETRUCHIO De griji.
'CATARINA •■■•■.■ Puţin îmi pasă.
PETRUCHJO Ascultă, Kate: de mine n-ai să scapi.
CATARINA Te bat, de mai râmîi. Mă lasă-n pace.
. PETRUCHIO

Nici nu gîndesc. ii ai pe vino-ncoacc. Am auzit că eşti afurisită. Sălbatică, nebună, şi găsesc Câ nu erau decît minciuni sfruntate. Eşti blîndă, şi zglobie, şi te porţi Cu multă eurtenie. Glasul tău Răsună ca un murmur de izvoare. Nu ştii să te încrunţi, aici să te uiţi Urît, şi nu-ţi muşti buzele, cum face
Femeia, cînd se mînie. Nu-ţi place
Să iei din gură( .vorba altcuiva.
Ci te-osteneşti să fii cît mai plăcută,
Mai gingaşă, mai blîndă-n tot ce spui.
De ce vorbeşte lumea că. eşti şchioapă?
Ce lume mincinoasă! Kate e zveltă
Şi dreaptă ca o .creangă de alun,
I-e părul castaniu, cum e aluna,
Şi 'diilce cum e miezul ei. Mă lasă
Să văd cum umbli. Nu eşti şchioapă,' nui
CATARINA
Ia lasă-mâ, smintitule, în pace.
Să dai porunci cui vrei, dar mie au î
PETRUCHIO
N-a-mpodobit nici Diana vreo dumbravă
Precum împodobeşte-această sală
Cu portul ei de principesă, Kate.
Ol De-ai fi Diana tu, iar dînsa Kate!
Ar.fi atuncea Kate neprihănită,
Iar Dîana uşuratică!
CATARINA
Ia spune, De unde-mi ştii atîtea vorbe late?
PETRUCHIO
Le-am supt la sînui maicei mele, Kate, Şi-mi vin pe buze fără pregătire.
CATARINA
Ce înţeleapă mamă ai avut! Altminteri, prost i-ar fi ieşit copiluli
PETRUCHIO Nu-s oare om de duh?


CATARTNA
Sâ nu-ţi dai duhul!
PETRUCHTO
Ba da, în patul tău, iubită Kate! Şi-acum, să mai lăsăm aceste fleacuri Şi să vorbim deschis. Ştii, tatăl tău S-a învoit să fii soţia mea. Găsit-am zestrea îndestulătoare. Şi, vrei, nu vrei, nevasta mea vei fi. Ştii, Kate, îţi sînt bărbatul nimerit Căci, pe lumina-aceasta, ee-ţi alintă Frumosul chip, nici n-ai putea găsi Un alt bărbat ca mine. Sînt născut Să te-mblînzesc, iubită Kate. Să fac Din Kate afurisita, — o Kate cuminte Şi blîndă, cum sînt toate celelalte Nenumărate Kate la casa lor. Soseşte tatăl tău. Să nu-mi spui nu. Eu trebuie, şi vreau cu orice preţ, S-o iau pe Catarina de soţie.
*(Intră Baptista, Gremio şi Tranio.)*
BAPTISTA
Signor Petruchio, cum ai izbutit Cu fata mea?
PETRUCHIO
Signore, minunat! Şi nici nu se putea să fie altfel!
BAPTISTA
Ei, fata mea? Cum? Tot eşti supărată! CATARINA
Cum? Mai îmi spui că-s fata ta? Frumos Frumos te-ai mai purtat, ca bun părinte
Să mă măriţi c-un om scrîntit la minte. Un bădăran smintit, un caraghios Ce crede, poate, că m-a cucerit Cu-niurături?
PETRUCHIO
Ascultă, tată. Lumea, Şi dumneata de asemeni, aţi greşit, Vorbind de dînsa. De se-arată rea, E-un meşteşug la mijloc. Este rilîndă Precum o porumbiţă, şi duioasă Cum este dimineaţa însorită. Răbdare are cită vreţi, se-arată A doua Griselidis[1]. Şi e castă Precum era Lucreţia la Roma. într-un cuvînt, ne potrivim atîta C-arn hotărît să ne căsătorim Duminica aceasta.
CATARINA
Te-aş vedea Duminică mai bine spîizuratl
GREMIO
Ha! Ia auzi, Petruchio! Mai bine Te vede spînzurat!
TRANIO
Aşa stă treaba? Atuncea, vezi, ai cam pierdut prinsoarea.

PETRUCHIO
Domol, domol, signori! Eu am ales-o Doar pentru mine. Ce-aveţi împotrivă
72
Povestea suferinţelor Griselidei, cîntată prima oară de fa-buliştii francezi, a fost reluată de Boccacio în Decameron (ziua X-a, nuvela 10-a) şi de Chaucer în *The Clerkes Tale* (n.t.j.
73
7.4
De sînt pe placul ei, şi ea pe-al meu? Noi, singuri, între noi, am hotărît '83 fie' rea în 'ochii lumii, doar. Vă spun: nir-i cu putinţă' de'crezut Cît mă iubeşte! Oh! Duioasă Kate! S-a agăţat de'gîtul'fneu! Mi-a dat Atîtea sărutări! Şi mi-a făcut Atîtea jurăminte de iubire! M-a cucerit I Voi, ca începători, Nu ştiţi, cînd un bărbat şi o femeie Sînt singuri, cum ajunge să-mblînzească 0 scorpie, chiar omul cel mai slab! Dă-mi mîna, Kate! *(Kate nu i-o dă.)* Acuma
vreau să plec .■.■_■ ....-;
Să. cumpăr ia Veneţia podoabe : .' •.Şi - straie pentru nuntă. Pregăteşte Ospăţul pentru nuntă. , Să pofteşti Şi musafirii, tată. Catarina Va fi cea mai frumoasă dintre toate.
BAPTISTA
Nu ştiu ce să mai spun. Hai, daţi-mi jnîna Voi amîndoi. Petruchio, te ţină în paza-i Dumnezeu! S-a hotărît!
GREMIO, TRANIO Amin, am spus! Noi stăm de mărturie.
PETRUCHIO
Signori, părinte, scumpa mea soţie, Vă las şi la Veneţia pornesc. Nu-i mult pînă Duminică. Şi vreau S-avem inele, scule, nestemate. 0 sărutare, Kate! Ne cununăm Duminică !
*(lese repede. Catarina iese pe altă uşă.)'*
■ , GHKWIO
S-a mai văzut vreo nuntă Âtît de grabnic încheiată?
BAPTISTA
Zău,
Mă simt ca uri neguţător, ce-şi pune Din marfă în primejdie o parte Şi-aşteaptă hotărîrea tristei soarte!
TRANIO
Era o marfă fără căutare Şi-şi mai pierdea din preţ pe zi ce trece, Sau îţi aduce vreun cîştig, sau piere în largul mării.
! BAPTISTA
Numai mîngîiere.
Atîta cer.
GREMIO
Nu-ncape îndoială
Că-i tîrgul bun, şi fără de tocmeală. ia să vorbim de fata cea mai mică, Acum, Baptista. Ziua aşteptată Acuma a sosit. îţi sînt vecin Şi ţi-am cerut, întîiul, mîna Biancăi.
TRANIO
Eu o iubesc niîii mult decît se poate Mărturisi cu vorba, sau cu gînduî.
GREMIO
Iii, tinere, mai scumpă deeît mie Nu-ţi poate fi.
75
TRANIO
Iubirea ţi-e de gheaţă Bătrînule !
GREMIO
A ta e-un foc de paie! Hai, tinere, ia-ţi valea! Mintea coaptă E singură de vreun folos!
TRANIO
Dar vezi
Că înaintea doamnelor, îşi are Şi floarea tinereţii, preţul ei!
BAPTISTA
Hei, domnilor, destul! voi pune capăt Acestei certe. Lupta o cîştigă Cel mai destoinic. Care dintre voi Va pune fetei mele la picioare Mai mult-avere, va primi în dar Iubirea Biancăi. Tu, signore Gremio, Ce poţi să-i dai?
GREMIO
întîi, precum ştii bine, Palatul meu din Padova e plin Cu aur mult, şi cu argintărie, Ibrice şi lighene, ca să-şi spele într-însele frumoasele ei mîini. Apoi covoare mîndre, tiriene, Şi galbeni mulţi în sipete de fildeş. Tapiţerii bogate, şi gherghefuri In cufere de chipru, şi pologuri, Brodate perne, scump împodobite Cu splendide brocate, perle fine Şi horbote veneţiene, vase
*Vii*
De-aramă şi de cositor curat[a], Şi alte multe lucruri de folos Gospodăriei. Apoi, la moşie O sută de frumoase vaci cu lapte Mai am în staul, iar în grajd, o sută Şi douăzeci de boi. Şi alte vite Mărunte. Sînt înaintat în vîrstă, Mărturisesc. De-o fi numai a mea, La moartea mea îi vor ră-mîne toate.

TRANIO
A dumitale numai! Straşnic sună! Vă rog să m-ascultaţi acum, signore. Sînt singurul moştenitor al tatii. De mi-o veţi da pe Bianca de soţie îi dăruiesc trei case, aşezate în minunata Pisă, mai frumoase Ca orişicare casă stăpînită în Padova de-acest bătrîn signor, Şi un venit de două mii de galbeni Adus de o moşie-mbelşugată, Să-i fie zestre. Ei? Te dai bătut, Signore Gremio?
GREMIO
Două mii de galbeni De pe-o moşie? Toat-averea mea Abia de-aduce-atîta. Va avea-o, Şi-i voi mai da şi-o navă, care este Pe mare, spre Marsilia. Ia spune: Te-am întrecut, nu este-aşa, cu nava?
TRANIO
Ei, Gremio, dar toaui lumea ştie Că tata are trei corăbii mari Şi două năvi mai mici, douăsprezece Galere-n bună stare. Te întrec: Oricît vei vrea să dai, dau îndoit f
Pe vremea lui Shakespeare obiectele de cositor erau un are lux (n.t.).
**77**
GREMIQ
Ba tot. ce am».,am dat. Mai multe n-am, . r ,,Şi,,nu-i ,pqt da-ce n-^rn. De-ţ,i sînt pe.plao Mă va avea cu toat-averea mea... ..;,.«
TRANIO
Atunceâ fata, 'n faţa iumii-ntregi, E-a mea, eăci astfel aţi făgăduiţi Iar Gremio e-nvins.
BAPTISTA
Mărturisesc
C-ai dat mai mult ca dînsui. Dacă vrea Făgăduiala ta s-o întărească Şi tatăl tău, a ta e fata mea. De nu,-mă ierţi. Căci, de-ai muri-naintea-i, Gu ce se va alege biata fată?
TRANIO Glumiţi! El e bătrîn, iar eu sînt tîriâr!
GREMIO
Mor tinerii, întocmai ca bătrîniil
GREMIO
Vecine, draga,
Hăriiîi cu bine. *(Jf**. Baptista.)* Nu mă tem de tia« Acum, copil înfumurat; ţi-ar ii Părintele smintit, să-şi dea averea Pe mîna ta; )a vîrsta lui, s-ajungă Să stea în coada mesei dumitale! A fost o glumă numai. Un .vuipoi , Bătrîn din ţara asta, nu se poate Să fie-atît de-ndurător, nepoate!
*(lese.)*
TRANIO
*(singur)*
Lovi-te-ar ciuma, ghiuj afurisit! Noroc c-am fost în stare să-i ţin piept... Mi-ana pusîn gînd să-1 fac să izbutească Pe scumpul meu stăpîn. De ee nu poate Cel socotit Lucenţio acuma Să capete un tată peste noapte, Şi să-1 numesc... Vincenţio, de pildă 1 Minune! Căci părinţii, de obicei, îşi zămislesc copiii. Iar acum Copilul, tatăl va să-şi zămislească! Oh! Numai planul meu să izbutească 1
*(lese.)*
BAPTISTA
Ei, domnilor, am hotărît aşa: Duminică e nunta Catarinei, Cum bine ştiţi. Duminica ceadaltă, Te logodeşti, Lucenţio, cu Biânca, De vei putea să capeţi pîn-atuncea Şi chezăşia tatii. Dacă nu, Cu Gremio se logodeşte fata. Acum vă părăsesc pe amîndoi Şi mult vă mulţumesc.
**79**
# ACTUL III
SCENA 1
*O încăpere în casa lui Baptista. Intră Lucentio, Hortensia şi Bianca*
LUGENŢIO
Opreşte, lăutare I Prea e mult!
Mergi prea departe ! Ai uitat, se vede,
Tot cc-ai păţit din partea Catarinei?
HORTENSIO
Pedant obraznic, sînt acum în faţa Cereştei zîne-a sfintei armonii. Mă laşi cu meseria mea.. Un ceas De muzică, şi poţi să faci lectură Cu dînsa cît pofteşti.
LUCENTIO
Măgar neghiob!
Tu n-ai ajuns vreodată să pricepi De ce-i lăsată muzica pe lume! Să odihnească mintea, ostenită De-atîta-nvăţătură, de atîtea Obişnuite îndeletniciri. Mă lasă deci să fac filozofia, Cînd ne oprim, începi cu armonia•
HORTENSIO
Nemernicule, nu mai pot să-ţi rabd înfumurarea...

BIANCA
Multă supărare
îmi faceţi, cînd vă iuaţi la ceartă astfel, Căci hotărîrea, domnilor, atînit; De mine doar. Eu nu-s o şcolăriţă Să pot fi pedepsită şi legată De ore şi de lecţii. Vreau să-nvâţ Doar cînd şi euni îmi place. Ca să pun Un capăt certei voastre, staţi aici.
*(lui Hortensio)*
Să-ţi acordezi lăuta. El, lectura Şi-o va sfîrşi, desigur, mai-nainte S-o pui la punct.
HORTENSIO
Atunci, sîîrşiţi lectura? *(Se retrage.)*
LUCENTIO Nu! Acordează-ţi bine instrumentul]
BIANCA Ei, unde ne-am oprit?
. - . ■ LUCENŢIO •
Aici, signora: ... , 1
*(titeşle)*
Hac ibat feimois; hic est Sigeia teîius; llic steterat Priami regia celsa senis[1].
BiANCA ■ - . ■■ ■-■-..- -**îmi** tălmăceşti? ,
LUCENŢIO
*Hac* ***ibat*** — cum v-ara spus mai înainte — *Simois* — sînt Lucenţio, feciorul — *hic est* — al lui Vicenţio din Pisa. *Sigeia tellus* — astfel travestit să vă cîştig iul birea ; *Hic stelerat* — Lucenţio acela ce vine în **peţif** — *Priami* — e un slujitor al meu, pe nume Tra-nio — *re-, gia* — l-am pus în locul meu, ca astfel — *celsa senis* să-1 amăgim pe ghiujul Pantalone.
HORTENSIO
Signora, mi-e lăuta acordată.
BIANCA
Ia S-auzim! *(Hortensie cîntă,)* E fata! LUCENŢIO
*tellus*
__ nu mă încred în dwnrneata — *hic* ***ttctşrtti*** *Prr-m-*
Şi scuipă în cutie mai-nainte.
Mai acordeaz-oj
BIANCA
Să tălmăcesc îngăduie-mi şi mie: *}/ac ibat Simois* — nu te cunosc. — *hic est Sigeia* I
[1] In limba latină: „Acolo curgea Simois; aici e de Sigeia; aiei se află palatul regesc al bătrînului Priam" (n.t,
_ ia vezi să nu ne-audă, — *regia — nu h* prea în-'"ezător, dar, — *celsa senis* — nu deznădăjduit
HORTENSIO ,
Signora,'nii-e lăuta îristrunitău ;' "■'-
LUCENŢIO Afară doar de notele de jos.'.',;
HORTENSIO
■Ba sînt şi-ace lea. *(aparte)* Mare pofto am
Să te-strunesc o leacă şi pe tine, .'Pedant obraznic şi-ncrezut! îmi pare ■■•«■ Că-i face curte fetei. Lasă, lasă, ■ Pedascule ! Te ţin din ochi, ia seama!
BIANCA '■' ' - "' '■"
*(lui Lucenlio)*
Cu timpul te voi crede, se prea poate, Dar azi mă tem...
LUCENŢIO
Să n-ai vreo bănuială...
*(tare,)*
Prin „Eacides" se-nţelege Ajax. . îi spun aşa după strămoşul iui.
BIANCA
Eu trebuie profesorul să-mi cred,
Căci altfel ţi-aş mai pune întrebări.
Dar să lăsăm aceasta. Haide, Lieie.
Încep cu dumneata, ©ar, domnii mei,
Să nu vă supăraţi c-am cutezat
Să mai glumesc puţin cu dumneavoastră.

HORTENSIO *(lui Lu cenlio)*
Poţi să te plimbi puţin şi să ne laşi? N-am pe trei glasuri nici o partitură.
LUCENŢIO *(aparte)*
îl supără cumva prezenţa mea? Ia să-i supraveghez puţin, pe-ascuns. De nu mă-nşel, suavul muzicant S-a cam îndrăgostit...
*(Se retrage.)*
HORTENSIO
Mai înainte
Să mînuiţi lăuta, voi începe Cu-ntîile principii ale artei Ca să deprindeţi gama, într-un chip Mai scurt, mai iscusit şi mai plăcut Decît aţi învăţat cu ceilalţi dascăli. Iar lecţia am scris-o pe hîrtie, Cu litere frumoase...
BIANCA
Dar de mult Am terminat cu gamele...

HORTENSIO
Citiţi Cu toate-acestea, gama lui Hortensie
BIANCA *(cliteşte)*
*Gama. Ut.* Sînt baza orişicărei chei A *Re.* Şi-a lui Hortensio iubire,
g *Mi.* O Bianca, de bărbat să-1 iei, *£ Fa ut.* Căci te iubeşte în neştire D *Sol Re* Pe-o cheie două note-am potrivit, E *La Mi* Aibi milă, altfel viaţa-mi s-a sfîrşit, Si spui că asta-i gamă? Zău, nu-mi placei Erau mai bune vechile metode. Nu dau, de dragu-acestor născociri Năstruşnice, învăţătura bună.
*(Intră un slujitor.)*
SLUJITORUL
Stâpînă, tatăl vostru vă pofteşte Să daţi de-o parte cărţile. Veniţi Să ne-ajutaţi să-mpodobim iatacul Surorii voastre. Ştiţi că mîine-i nunta.
BIANCA La revedere, domnilor. Mă duc.
*(Iese cu slujitorul.)*
LUCENŢIO Atunci n-am nicio pricină să stau*
*(Iese.)*
HORTENSIO
Ba pricini am eu multe să mă tem De-nvăţăcelu-acesta. Mi se pare, C-arată ca un om îndrăgostit. Te umileşti atît de mult cu gîndul, Frumoasă Bianca? Să-ţi arunci privirea La oamenii de rînd? Rămîni cu binel Atît de schimbătoare dacă este Nu-mi trebuie asemenea nevestei
*(lese.)*



• '■ StE NA 2 • - -. .
*înaintea casei lui Baptista. Intră, în.slraie âe nuntă, Vatatina, Baptista, Tranio, Gremio, Luctnfio, Bianea ţ. a.*
BAPTISTA
*(către Tranio)*
Signor Lucenţio, astăzi este ziua în care Catarina cu Petruchio Erau sortiţi să facă nunta. Totuşi Nu ştiu nimic de el. Pe unde-o fi? Ce-nseamnă asta? Ce obrăznicie! Sa stai s-aştepţi pe ginere? E gata Şi preotul să-nceapă slujba nunţii! Ce spui, Lucenţio, de aşa ruşine?
CATARINA
Ruşinea-i pentru nune doar! Am fost Silită, împotriva voiei mele, ■ Să mă cunun c-un bădăran smmi.it,-' .5 Ce m-a cerut în cea mai mare 'grabă • '| Şi vrea să facă nunta cînd pofteşte! Ţi-am spus doar că nebun e de legat, Şi că purtarea iui nesăbuită Âscuiide-o minte strimtă, de bulon. E-n stare, ca să-i luaţi drept om de duh,, Să facă curte miilor de fete! Să hotărască ziua nunţii, şi Prietenii la nuntă şi la isiasă Să şi-i poftească, cînd puţin îi pasă De nunta lui! Acum toată lumea Arată la sărmana Catarina Cu degetul, şi spune: „Ia priviţi-o Pe soaţa lui- Petrucliio, nebunul, De s-o-ndura s-o ieie de soţie!"
TRANIO
Ei, Catarino dragă, ai răbdare,
Şi voi Ja fel, Baptista. Căci Petruchio



Doar gînduri bune are: S-a ivit Vreo piedică în calea lui. Oricît [1] De repezit şe-arată, e-nţelepţ., ' t)eşi e om glumeţ, şi nlin de cinste',"
CATARINA
De nu l-aş fi văzut în viaţa mea! *(Iese plîngînd, urmată de Bianea şi de allii.)*
- BAPTISTA " „;
Poţi să te duci, fetiţo. Nu-s în-' stăro •Să te mai ţin de rău. Aşa ocară Chiar şi pe-o sfîntă ar jigni-o, zăul Darmite pe o scorpie ca ea!
*(Intră Bionedello, rîzind.)*
BIONDELLO '
Stăpîne, stăpîne! Noutăţi vechi, noutăţi cum n-a£i mai auzit pîn-acum niciodată! ,
BAPTISTA '
Ce? Noutăţi vechi? Cum vine asta? ,
BIONDELLO Păi nu-i o noutate să afli că >oseşte Petruchîo?
BAPTISTA A sosit?
BIONDELLO Nu, domnule,
BAPTISTA Atunci?



BIQNDELLO
Soseşte.
BAPTISTA
Şi cînd va fi aici?

BTONDELLO Cînd va sta unde stau eu acum şi se va uita la toţi,
TRANIO Dar, ia spune, ce i eu noutăţile tale vechi?
BIONDELLO
Ei! Petruchio soseşte cu o pălărie nouă şi cu o hain! veche; poartă o pereche de nădragi întorşi pe dos vreo trei ori; o pereche de cizme în care de bună seamă se păstrau luminările: una cu cataramă, alta cu şireturi; are !a şold o sabie ruginită, luată din cine ştie ce panoplie comunală, cu minerul frînt, fără teacă şi cu vîrful bont. Vine călare pe o gloabă — cu şaua mîncată de molii şi cu scările desperecheate — lovită de tignafes, suferind de gălbinare, sleită de dalac, mîncată de rîie, cu copitele cosite, cu gîtul strîmb, cu şoldurile ca vai de capul lor; de-abia de se mai ţine pe picioare; are-n gură o zăbală pe jumătate mestecată, iar frîul, de cînd o fi tot trăgînd de el ca să nu se poticnească dobitocul în drum, s-a rupt în nenumărate locuri şi a fost cusut cu sfoară peste tot. Mai are şi-un căpăstru putred, iar la spate o şa de cucoană, din catifea, cu două litere iniţiale bătute-n cuie, şi prinsă din loc în ioc cu u curmei de tei.
BAPTISTA
Şi cine-1 însoţeşte?
BIONDELLO
L j domnule, un lacheu împopoţonat întocmai ca ba! La un picior poartă ciorap din fir de in, iar \ "celălalt un cioarec de lingă groasă, prins cu nişte I o-ături roşii şi albastre; pe cap poartă o pălărie veche 6ccare, în 'oc ^e Pan5, e prinsă „bazaconia celor **patru-**t uzeci de trăznăi"[1]. O fiară, o adevărată fiară, nu arată un slujitor de lege creştină sau ca lacheul unui gentilom-
TRANIO
Vreun gînd năstruşnic 1-a făcut să vie in chipu-acesta. Se cam ştie, totuşi. Că umblă uneori cam dezmăţat...
BAPTISTA Oricum soseşte, bine că soseşte!
BIONDELLO Păi nu soseşte, domnule.
BAPTISTA Ce? N-ai spus că soseşte?
BIONDELLO Ce, c-a sosit Petruchio?
BAPTISTA Da, c-a sosit Petruchio.
BIONDELLO
Nu domnule. Am spus că-i vine gloaba Cu dînsu-n spate.

>-1he Humour of Forty Fancies", baladă contemporană.

**BAPTISTA**
.-,:.,..; ... Nu-i tpt una oare?
**BIONDELLO.**
Ba nu, pe Sfîntul Jacoppo cel Mare: Să afle mesenii, Mă prind pe un penny: Un om şi gloabă de soi Vor fi totdeauna Mai mult decît una, Dar nu pot să fie cît ddi.f
*(Intră* ■***Petruchio şi Grumio,*** *amlndoi* ***îmbrăcaţi*** *fantastic)*
**PETRUCHIO** Hei! Unde-s craii noştri? Nu-s acasă?
BAPTISTA Bine-ai venit, Petruchio.
PETRUCHIO
Prea bine Nu cred. să fi venit...
BAPTISTA
Bolnav eşti oare?
TRANIO
N-ai îmbrăcat un strai de nuntă, astfel Cum se cădea...
PETRUCHIO
Sa pot s-ajung la vren» Da unde-i Catarina? Unde este
Iubita mea logodnică? Ce (sec
'Şi tata-socrii? Ce v-aţi încruntat
Aşa la mine? parca-aţi fi văzut
Un lucru rar, 'vreun monstru, vreo cometă ?
BAPTISTA
Ei, domnule, ştiai că-i ziua nunţii! Am fost cam supăraţi întîi, crezînd Că n-ai să vii. Dar mult mai supăraţi Sîiitem acum, că vii în haiu-acesta! Hai, scoate-aceste straie, e ruşine Să vii la nuntă astfel îmbrăcat!
TRANIO
Şi sp»ne-ne, ce pricină hazlie
Ţinui'.u-le-a departe de soţie
Şi te-a făcut să vii aşa ciudat ?
PETHUCHKV
Ar îi plictisitor să vă spun totul,
Şi greu de auzit. Destul va fie
Că ani venit aici, să-mi ţin ouvîntul.
Dar nu în toate. Mai tîrziu, voi cere

Iertare, şi-mi veţi da dreptate. Dar
Pe unde-i Kate? Prea mult am stat departt
De ea. Hai, ia biserică ! E timpul.
TRANIO
Cum? Vrei să te arăţi în faţa ei
în halul ăsta? Stai să-ţi dau e haină
Dintr-ale mele.
**PETRUCHIO**
Crede-mă, voiese
S-o văd aşa.
me
BAPTISTA Cum, sa te-nsori aşa?
PETRUCHIO
întocmai. Haide, fără vorbă multă! O măritaţi cu hawia, ori cu mine? O ! De s-ar vindeca aşa uşor Şi ce-mi va face dînsa, cît de lesne îmi e să-mi schimb veşmintele! Ce Ar fi de Kate, şi mai ales de mine Dar ee smintit, să stau la trăncăneli, In loc să-mi văd logodnica wbită Să-i dăruiesc o dulce sărutare!
*(lese repede cu Grumio.)*
TRANIO
De -s-a-mbrăcat aşa, să ştiţi că are Vreun gînd ascuns. L-om sfătui să-şi puJ Cînd merge la biserică, o haină Mai bună.
BAPTISTA
Vreau să merg, cu ei, să văctB Ce-o să mai iasă.
*(lese.)*
TRANIO
*(către Lucenţio)*
Bianca vă iubeşte, Stăpîne, dar mai trebuie-nvoirea Părintelui. Aşa precum v-am spus, Voiesc să caut omul potrivit. Oricare-ar fi, îl vom struni, cu grijă, Să-1 joace pe Vincenţio din Pisa. El v-a făgăduit mai multe chiar iB
Decît am spus eu însumi, chiar aicea,
La Padova. Şi astfel veţi ajunge Să vă-mpliniţi dorinţa, şi cu Bianca Să vă-nsuraţi, cu voia lui Baptista.
LUCENŢIO
De n-ar supraveghea colegul meu Ce face Bianca, cred c-ar fi uşor Să facem nunta-n taină, şi pe urmă De-ar spune *„nu"* întreaga omenire, Ea tot va fi soţia mea pe veci.
TRANIO
Va trebui să chibzuim, cu grijă-, Şi să pîndim împrejurarea bună. L-om amăgi pe Gremio, bătrînul, Pe tatăl cel bănuitor, Minola, Şi pe-amorezul Licio, frumosul! Va izbîndi stăpînul meu, Lucenţio!
*(Intră Gremio.)*
TRANIO Veniţi de la biserică, signore?
GREMIO
Da, şi voios cum n-am mai fost vreodată, De cînd mergeam la şcoală...

Vin acasă
TRANIO
Mireasa şi cu mirele ?
GREMIO
Ce mire?
Un mire de mirare, zău! O fiară! E vai şi-amar de capul bietei fete!
**92**
Mai repezit ca dînsa? Nu se poate 1
GREMIO , . '•
1 ' E îndrăcit! Un diavol! Necuratul!
TRA'NiO Păi nu-i şi ea un drac împieliţat?
GREMIO
Aş! Ea, pe Jîngă dînsuJ, e un. *miel,* O porumbiţă, zău, nevinovată! Ţi-o spun, signor Lucenţio: cînd popa L-a întrebat de vrea pe Catarină S-o ieie de soţie: „Da, la naiba!" Răspunsu-i-a, şi-a început să-njure Atît de tare, că,

înspăimîntat, Sărmanul preot a lăsat să-i cadă -Din inînă evanghelia ; şi cum Se apleca s-o caute, nebunul. De ginere i-a tras un pumn în spate Că !-a trîntit, cu cartea lui cu tot: „Acum, poţi s-o ridici, aşa socot!" I-a spus atunci.
TRANIO : '
Şi ce-a spus biata fată?
GREMIO
O apucase tremurul; iar el Da din picior şi înjura, de parcă Credea că-şi bate popa joc de dînsul Apoi, cerut-a vin, strigînd: „Noroc!"[1]

[1] Era obiceiul ca ia nuntă să se bea vin, în biserică', în sănătaB m irilor (n.t.l. .. •*
■34
De pafleă sta ta niasă eu. matrozii Pe-o navă, după ce-a trecut furtuna. A 'deşertat apoi o cupă plină Iar drojdia rămasă i-a zvîrlit-o Sărmanului paracliser pe faţă, Spunind că-i creşte ciocul rar, şi pare Căi însetat de stropii din pahar. Apoi şi-a luat nevasta după gît, Pe buze sărutînd-o, zgomotos, C-a răsunat biserica. Atunci, Văzirid acestea toate, ruşinat, Plecat-am cel dinţii. Pe urma mea Sosesc cu toţii. Nu s-a pomenit O nuntă mai smintită ca aceasta, De cîivd e lumea ! Ia ! Vin lăutarii!
*(Muzică. Intră Pelruchio, Catarină, Bianca, Baptista, Grumio, Hortensia şi tot alaiul.)*
PETRUCHIO
Prieteni şi signori! Vă mulţumesc! Acuma, ştiu că vreţi să stau la masă Cu voi; c-aveţi ospăţ îmbelşugat. Dar trebuie să plec în mare grabă. De aceea, dragii mei, vă părăsesc.
BAPTISTA E cu putinţă? Vrei să pleci la noapte?
PETRUCHIO
Ba vreau să plec acum, în faptul serii. Să nu vă mire asta. Dac-aţi şti Ce pricină mă cheamă, m-aţi ruga Să plec, nu să rămîn. Vă mulţumesc La toţi de faţă, care m-aţi văzut Jcrtfindu-mă acestei dulci soţii Atît de răbdătoare şi de blîndă. Mîncaţi, şi beţi în sănătatea, mea. . Eu plec. Rămîneţi, dragii mei, cu bine.
**95**
TRANIO Mai stai, te rog. Pleca-vei după masaj
PETIiUCHIO Nu pot.
GREMIO Te rog.
PETKUCHIO
Nu pot.
CATARTNA
Te rog, mai stai
PETRUCHIO îmi pare Line...
GATARINA Că rămh, aşa e?
PETRUCHIO
Ba nu. Că m-ai rugat să mai rămîn. Dar nu rămîn, oricît mă vei ruga.
CATĂ RINA Stai, dacă mă iubeşti.
PETRUCHIO
Sînt gata caii?
**98**
GRUMIO Da, domnule. Ovăzul i-a mîncat[1].
CATARINA
Fă ce pofteşti! Eu nu plec azi... nici mîine! Plec, cînd îmi place mie. De perete Deschisă-i poarta, domnule. Hai, pleacă, la-ţi ia spinare cizmele ; căci eu Plec cînd am chei, atuneea doar! Grozav De necioplit te-ai mai purtat, întocmai Ca-n prima zi. Tot bădăran rămîi!
PETRUCIIIO O, Kate, să nu te superi, fii cuminte.
CATARINA
Ba nu, vreau să mă supăr. Şi ce-ţi pasă? Fii, tată, liniştit. Va sta cu mine, Cit voi vrea eu, să ştii.
GREMIO
Da, zău aşa, Signore ! A-nceput să meargă bine!
CATARINA
Hai, domnilor la masă ! Ce uşor
înnebunesc femeile, aşa e?
Cînd n-au curajul să se-mpotnvească.
PETRUCHIO
Să meargă, la porunca ta, la masă? Ia ascultaţi cu toţii de mireasă !
I.J! ' -"c, °"i4 *have ealen the hurses":* Ovăzul a mîncat caii.
îi, ia 'olosită atunci cîud caii şedeau prea multă vreme
s'ajd şi mîncau mult muncind în schimb puţin. (.n.t.).
~ S(iakespeare voi. 4
**97**
Mîncaţi, benchetuiţi, vă ospătaţi,
Şi beţi în cinstea fecioriei ei.

Fiţi veseli şi nebuni, sau mai degrabă
Vă spînzuraţi! Cît despre scumpa Kate,
O iau cu mine. Nu te mai uita
Aşa urît la ni ine, nu bufni,
Nu bate din picior, şi nu striga.
Voiesc să fiu stăpîn la mme-n casă
Kate e averea mea, comoara mea
E casa mea, ograda mea, e holda
Şi grajdul meu, şi ca lui meu, măgarul
Şi boul meu; e tot ce ani pe lume
Mai bun! Priviţi-o! Cine îndrăzneşte
S-o ţin-aici în Padova? Pe loc
L-aş învăţa eu minte. Trage-ţi spada,
Hai, Grumio! Ne-nconjură tîlbarii!
Iţi ia stăpîna-n pază, fii bărbat!
Iubito, nu te teme. N-au să poată
Să te atingă, Kate. Sînt scutul tău,
Chiar un milion de-ar vrea să te atace?
*(Ies Petruchio, Catarina ţi Grumio.)*
BAPTESTA Lăsaţi-i! Ce pereche potrivită!
GREMIO
De mai şedeau puţin, muream de rîs !
TRANIO Nici n-am văzut o nuntă mai smintită
LUCENŢIO Signora, ce gîndiţi de sora voastră?
Bl ANCA Smintită, măritată c-un smintit!
GREMIO Petruchio s-a catarinizat!
BAPTISTA
Prieteni şi vecinii Deşi mireasa Şi mirele ne-au părăsit, meseni Avem destui să steie-n locul lor. Lucenţio, ia locui mirelui. Iar Biarica locul surioarei ei.
TRANIO Vei şti cum e să fii mireasă, Bianca.
BAPTISTA
Va şti, Lucenţio. Hai, signori, la masă. *(Ies.)*

# ACTUL IV

SCENA 1

*O sală în conacul lui Petruchio. întră Grumio.*

GRUMIO
Ptiu ! Ptiu ! Dar-ar dracii în toate gloabele nărăvit în toţi stăpînii smintiţi şi-n toate drumurile desfu date! S-a mai văzut vreodată om bătut în halul ăsta?J S-a mai văzut vreodată om în aşa hal de murdărie?■ S-a mai văzut vreodată om mai frînt de oboseală?! M-au trimis înainte să le fac focul, iar dînşii vin* urma mea să se-ncălzească. Noroc că n-am mare lucr< de-ncăizit la mine[1]! Altfel mi-ar îngheţa buzele împreun cu dinţii, limba cu cerul gurii şi inima în pînte<f pînă să apuc să mă apropii de foc să mă dezmorţea Numai să suflu pe foc, să mă pot încălzi o dată ! Pe vreme ca asta, şi unul mai zdravăn decît mine ar căpâ un guturai al dracului! Hei! Curtis! Hei!
*(Intră Curtis.)*

[x] *ISow, were not 1 a Utile pol, and soon hol:* dacă n-a: o oală mină, uşor de încălzit adică. Proverb, (n.t.).

100

CURTTS Cine strigă atît de amorţit?
GRUMIO
Un sloi de gheaţă! Dacă ai vreo îndoială, n-ai decît să-ncerci să te dai de-a berbeleacul de pe umerii mei pînâ la călcîie, şi n-ai nevoie, ca să-ţi iei vînt, decît de depărtarea dintre gît şi scăfîrlie. Fâ focul, dragă Curtis.
CURTTS Vine şi stăpînul cu nevasta lui, Grumio?
GRUMIO
Da! Vin, Curtis! Vin! Aşa că, iă iute focul, şi nu anvîrii cu apă în el.
CURTIS Şi nevasta lui e atît de îndrăcită cum se spune?
GRUMIO
Aşa era, dragă Curtis, mai înainte să fi dat îngheţul acesta. Dar, ştii povestea, iarna îmblânzeşte omul, emeia şi dobitocul. L-a îmblînzit pe stăpînul meu cel vechi... şi pe stăpîna mea cea nouă, şi pe tine, dragă Curtis.
CURTIS Fugi de-aici, nebunule 1 Ce, eu sînt dobitocul?
GRUMIO
unul cu coarnele de-o şchioapă, pe cît e şi ea mea. Ai să faci focul o dată? Sau mă duc plîng stăpînii

noastre, a cărei palmă ai s-o simţi
,101
.
tu numaidecît, căci are să te-ngheţe s moale ca să-i faci o
numai la doi paşi d painja, de vreme ce te mişti atîy ată locul!
Te rog, dragă G lumea asta.
CUFSTTS runiio, să-mi spui ce mai e nou
îngheţată lume, Cu^t dată să aprinzi iocu I fii răsplătit. Căci stăpîhul taţi de moarte.
Gata focul. Ia Grumio.
CURTTS spune-mi acuma ce veşti ai, *dram*
„Hei,
„Ai să
Haide, haide, ştiu cu cîte-o păcăleală c
Dacă-i aşa, fă focul un guturai a) dracului. Casa-i măturată? Masa de păianjeni? Slujitorii cu ciorapii albi? Şi-au Paharelp sînt curate
* „Jack *boy*! ho,boyl"
102
GRUMIO
is, dacă tu nu te hotărăştijH Hai, fă focul, fă-ţi datoria» şi stăpîna noastră sînt mg hi
GRUMTO
hţei, băiete, hei *l'* >ai pe loc veşti cîte vrei!" |
*V.* CURTIS I
că oamenii se aleg întotdeauna la tine...
GRUMIO
Pînă una alta m-am ales eu c
Unde-i bucătarul? E gata cine -î întinsă? Aţi dat jos pînze! i şi-au pus cu toţii straiele no pus sufragiii hainele de nunfl pe dinăuntru? Slujnicele sînl
Începutul unei vechi romanţe (n.f
curate pe
dinafară? Covoarele sînt întinse? Toate sînt
ia locul lor?
CURTIS Totul e gata; aşa că, te rog, spune-mi ceva veşti.
GRUMIO
Mai întîi, află că mi-e calul frînt de oboseală; stă-pînul şi stăpîna au căzut de pe cai...
CURTIS
Cum?
GRUMIO
Alunecînd de pe şa, drept în noroi. E-o păţanie întreaga.
CURTIS
Ia istoriseşte-mi-o, dragă Grumio...
GRUMIO Ţi-o spun numai la ureche.
CURTIS Hai.
GRUMIO fia ! *(îi trage 0 pulmăj*
CURTIS A-Sta Înseamnă să păţeşti o păţanie, nu s-o asculţi...
GRUMIO
e aceea se şi cheamă păţanie... Palma asta n-a 't altceva decît să te facă să asculţi cu mai multă
103

L

iuare aminte. Acum încep: *Imprimis,* tocmai ne J ram pe-o vale repede, stăpînul călărind în spatele! pînii mele...
CURTIS Cum? Amîndoi pe-un cal?
GRUM1O
Kathaniel, pe Iosu, pe Nicolo, pe **Filip,** pe **Walter,** 7iharache şi pe toţi ceilalţi. Ai grijă sa vină cu coama
^6 ntănată, cu livreaua periată, cu jartierele fiecare
? altă culoare[1]. Să ştie să se-ncline sprijinindu-se pe iciorul stîng şi să nu cuteze să se-atingă de-un fir de âr măcar din coada calului stăpînului, mai-nainte
de-a le fi sărutat mîinile la amîndoi. Sînt gata cu

toţii?
Ce-ţi pasă ţie?
CURTIS Păi, mie nu, dar calului îi pasă...
GRUMIO
Atunci, spune tu mai departe. Dacă nu mi-ai iu
vorba din gură ai fi aflat cum a căzut calul şi eaj cal; ai fi aflat în ce băltoacă a căzut, şi în ce hal murdărit de noroi, de sus şi pînă jos. Şi cum m-a | la bătaie din pricină că se poticnise calul. Şi cum dînsa prin noroi să mă scape din ghearele lui. Ş înjura stăpînul meu de toţi dracii. Şi cum ea ss de el aşa cum în viaţa ei nu se mai rugase vre< Cum zbieram eu de tare; cum de atîta larmă s-au speriat şi au luat-o la sănătoasa. Cum chinga stăpînii; cum mi-a căzut şaua de
**i s-a** pe
multe asemenea lucruri vrednice de ţinut minte, _ acuma au să se ducă pe apa sîmbetei, iar tu ai sl| duci după ele în mormînt fără să !e fi aflat.
CURTiS După cîte spui, ar fi mai afurisit el decît ea.
**GRUMIO**
Ehei! Tu şi cei mai dîrn din voi toţi o să vă dL seama de asta cînd va ajunge acasă. Dar la ce |H să mai vorbesc despre asta? Ia chearnă~i încoace |
104
CURTIS
Gata!
GRUMIO Cheamă-i încoace!
CURTIS
Hei! N-auziţi? Trebuie să ieşiţi întru întîmpinarea stăpînului nostru şi să faceţi faţă sosirii stăpînii noastre.
GRUMIO Ce, crezi că n-are faţă?
CURTIS Cine zice asta?
GRUMIO "ai tu, de vreme ce chemi slujitorii să-i facă faţa.
CURTIS Ii chem ca s-o cinstească.
lor. f P°rţi jartiere de diferite culori era socotit semn de
n.t.).
105
GRUMIO Parcă ea o să-i cinstească pe ei?
*(Intra JSathaniel, b'ilip, Josif, Nicolo şi uiţi slujitori.)*
NATHANIEL Bine-ai venit, acasă, Grurnio.
F1LIP Ce mai faci, Grumio?
IOS1F Ia spune, Grumio!
NI COLO Prietenul Grumio.
NATHANiEL Ce mai nou, bătrîne?
GRUMiO
Bine-ai venit, tu! Ce mai faci, tu? Ia spune, zi, prietene!... Destul cu J ir iţise Ji ie ! Ia spun dragii mei prieteni, totu-i gata, toate-s la
NATHANIEL Toate sînt pregătite. Cît de departe e stăpînul
GRUMIO
La o palmă de-aci, nu mai departe. Aşa că nu Naiba să vă ia, tăcere! II faud venind pe
tu?B
fiţ|
*(Intră Petruchio şi Catanna.J*
106
PETRUCHIO
Hei! Unde-s ticăloşii? Cum se poate? Nu-i nici un om să-mi ţie scara? Cum? Nici calul să mi-1 ducă-n grajd? Pe unde Sînt Nicolo, Nathaniel, Grigore...
SLUJITORII Aici, aici, stăpîne, — aici, aici...
PETRUCHIO
Aici, aici, stăpîne? Ce nemernici!
Ce neciopliţi! Ce dobitoci! Cum? Nimeni
Nu-mi iese înainte? Nu vrea nimeni
Să-şi facă datoria? Şi smintitul
Trimis să dea de ştire, unde este?
GRUMIO Aici, stăpîne; tot aşa smintit!
PETRUCHIO
Măgarule! Afurisită gloabă!
fi-am poruncit să ieşi-naintea mea
In parc, cu toată droaia de mişei?
GRUMIO

Nathaniel era cu haina roasă,
Pantofii lui Grigore, descusuţi
La tocuri. Şi sineală n-am găsit
Sa-şi înnegrească Pietro pălăria.
Nici Walter nu-şi avea pumnalul gaYa.
Doar Adam, Ralph şi Gregory erau
Curaţi. Iar ceilalţi, rupţi ca vai de lume.
Ieşitu-v-au, aşa cum sînt, în cale.
107
108
PETRUCH'O Nemernicilor! Aduceţi-mi masa!
*(Ies mai mulţi slujitori.) (cintă)*
Ah! Unde-i viaţa de demult!
Hei! Unde sînt?... Stai jos, iubită Kate. I
Binevenită eşti în casa mea.
Oh! Oh! Ohl Oh!
*(Slujitorii pun masa.)*
Aha ! V-aţi hotărît? Fii veselă, iubită, dulce Kate! Voi, cizmele să-mi scoateţi... Hai, nemernidB Afurisiţi...
*(cintă)*
A fost odată un călugăr Cu rasa şi-cu barba sură... Opreşte-te! Destul!
Neghiobule! îmi smulgi din şold piciorul!» Na! Na! *(li bate.)* şi scoate-mi cizma cealiM Cît mai domol... Fii fericită, Kate! Aduceţi, apă, apă! Unde este Căţelul meu, Troilus? Să te duci, Neghiobule, la vărul meu, Fernando, Să-1 rogi să vină *(Iese o slugă.)* Trebuie, iuhjH Să-i dai o sărutare, şi să faci Cu dînsul cunoştinţă... Unde-mi sînt Papucii?! A! Nu vreţi s-aduceţi apă? ^^B
*(Intră un slujitor cu un lighean cu apă.)* Hai, vino, Kate, şi spală-te pe mîini. *(Slujitorul scapă ligheanul din nană.)*
Cum? L-ai lăsat să cadă? Nătăfleaţă! *(îl bate.)*
CATARI NA Fii răbdător, te rog. N-a vrut s-o facă!
PETRUCH1O
Un ticălos! Un bou! Un pui de lele! Şezi Kate. Socot că-ţi este tare foame. Spui' rugăciunea tu? Sau s-o spun eu?
*(Mormăie ceva repede.)* Ce-i asta? Miel?
PRIMUL SLUJITOR Da. PETRUCHIO
Cine J-a adus?
Eu.
SLUJITORUL
PETRUCHIO
Păi e ars. Mîncarea-i arsă toată. Ce cîmi sînt oare-aceştia? Unde este Nemernicul de bucătar? Se poate? Cum îndrăzniţi, mişeilor, să-mi daţi La masă miel? Şi ars ? Să-mi iacă scîrbă? Luaţi tot, tacîmuri, cupe şi păhărel *(Răstoarnă masa cu toiul.)*
Piobi necioplițil Nemernici ticăloşi!
Cum? Mai crîcniţi? Am să v-arăt eu vouăl
*(Se repede la ei; ies toate slugile.)* CATARI NA
-e rog, bărbate, nu fi supărat.
De vreai s-o guşti, era mîncarea bună.
PRTRUCH1O
Era şi arsă toată şi uscată,
Ţi-am spus-o, Kate. Şi sînt oprit de medici
109
Să mă ating dc-asemenea mîncarc, Căci îmi aţîţă sîngele, nu-aprinde Aiînia. E mai bine să postim Noi am îndoi, aşa ţifnoşi la fire, Decît să ne hrănim cu carne arsă. • Răbdare. Mîine vom avea mîncare. in noaptea asta vom posti-mpreuna. Hai să te duc în camera de nuntă !
*(Ies.) (Intră din două părţi Nathanieî, Pietro şi Grumio.)*
NATHANlEL Ai mai văzut aşa ceva vreodată?
PlETRO
Vrea s-o ucidă chiar cu toana ei. *(Intră Curtis.)*
GRUMIO

Stăpîmi] unde-i, Curtis? CURTtS

E la dînsa

Şi-i ţine-acum o predică întreagă, Doar despre cumpătare. Şi răcneşte, Înjură, zbiară, că sărmana fată Nu ştie cum să stea, nici ce să zică. Nici unde să privească, şi arată De parcă s-a trezit acum din vis! Fugi, fugi, că vme-ncoace! *(Ies in fugă.)*

PETRUCH O

*(Intrînd.)*

Prin urmare

Mi-am începui cu multă dibăcie Domnia. Am nădejdea s-o închei

110

J,9 fel de bine. Şoimul mi-e acuma Înfometat, şi n-are să primească Mîncare îndestulă, pînâ cînd Nu s-o domestici. Mai am un mijloc S-o-nvăţ să vină cînd o chem, s-asculte Porunca mea: Voi ţine-o veşnic trează, Cum ţii un şoim, cînd e-ncăpăţînat Şi nu vrea să asculte. N-a mîncat Nimica azi, şi nici nu va mînca ! Nici n-a dormit, şi nici nu va dorini! Cum am făcut cu masa ieri, la fel Voi face azi cu patul. Voi zvîrh Cu pernele prin casă, cu cearceaful, Cu plapoma, spunînd că toate-acestea Le fac în cinstea ei. Şi, pîn' la urmă, Va sta de veghe şi în noaptea asta. De va-ncerca cumva să aţipească, Am să încep să zbier şi să înjur, S-o fac să se trezească. E un mijloc Cu duioşia să-ţi ucizi soţia. Doar astfel îi voi îmblîngi pornirea Sălbatică şi încăpăţînată. De ştie cineva un alt mijloc Să îmblînzeasc-o scorpie turbată, II rog să mi-1 dezvăluie pe loc 1 *(Iese.)*

SCENA 2

*La Padova. înaintea casei lui Baptista. Tranio, Hortensie*

TRAN1O

Poţi crede oare, Licio, că Bianca Iubeşte pe un altul, ou pe mme? Ţi-o 'spun, mi-a dat încurajări destule.

111

HORTENSţO

De vrei să-ţi dovedesc că tot ce-arn spu?

E-adevărat, să stăm puţin aicea,

Să cercetăm cam în ce chip o-nvaţă.

*(Se dau deoparte.) (Intră Bianca şi Lucenţio.)*

LUCENŢIO Signora, vi-i lectura cu folos?

BîANCA

Dar ce citeşti, maestre? Vreau să ştiu. LUCENŢIO

Citesc ce-nvaţ pe alţii: este Arta Iubirii.

BîANCA[1]

De-ai putea s-arăţi că eşti In arta-aceasta meşter!

LUCENT i O

De îndată Ce vei primi iubirea mea curată.

*(Trec.)* HORTENSIO

A luat-o iute, zău! Mai poţi jura Că scumpa Bianea nu 1-a îndrăgit Decît doar pe Lucenţio pe lume?

TRANIO

Ce fire schimbătoare e femeia! Sărmana mea iubire! Iţi voi spune, O Licio, că e de necrezut!

112

HORTENSIO

Să nu te amăgeşti: eu nu sînt Licio. Nici muzicant nu sînt, aşa cum par. Mi-e silă să rămîn în straiu-acesta împrumutat, şi pentru o femeie în stare să renunţe la un nobil, Făcîndu-şi idol dintr-un bădăran. Hortensio mi-e numele, signore.

TRAM10

Ades am auzit, signor Hortensio, De marea ta iubire pentru Bianca. De mărturie uşurinţei ei A stat privirea mea. Mă leg acum, S-o părăsesc, cu tine împreună, Pe Bianca, şi iubirea ei, pe veci.

HORTENSiO

Priveşte: se sărută şi se strîng! Signor Lucenţio, iată mîna mea. Mă leg să nu-i mai urmăresc iubirea Şi s-o privesc acum ca pe-o fiinţă Nevrednică de marea stăruinţă Cu care am cinstit-o pîn-acum.

TRANiO

Şi eu voi face-acelaşi legăm înt:

Să nu mă-nsor cu ea, chiar de mi-ar cere-o.

Ia uite cum îl mîngîie! Ruşine!

HORTENS.ro

Ce bine-ar fi s-o părăsească toţi,

Afară doar de el! Şi, ca să-mi ţin

Mai bine jurămîntul, mă însor

C-o văduvă bogată, în trei zile.

Ea mă iubea, pe cînd pe-această Bianca,

înfumurată, dispreţuitoare,
113
O îndrăgeam! Te părăsesc, signore. Sînt hotărît să-im ţin făgăduiala. Nu ochi frumoşi, ci doar blîndeţea poate Să mai deştepte-n pieptul meu iubirea.
*(Iese.) (liianca şi Lucenţio se apropie încet.)*
TRANIO
Signora Bianca, harul cuvenit
Unui amor cu drag împărtăşit
Vi-] deie Domnul. Te-am surprins, frumoase
Şi am jurat să nu te mai iubim,
Hortensio cu mine...
BIANCA
Ce? Glumeşti? V-aţi hotărît să renunţaţi la mine?
TRANiO Aşa, signora.
LUCENŢIO
Am scăpat de Licio?
TRANIO
Da, şi-a găsit o văduvă zglobie; O va peţi, şi, în aceeaşi zi, Va lua-o de soţie...
BIANCA
Dumnezeu Să-i hărăzească multă fericire!
TRANIO O va-mblînzi, spunea...
BIANCA
S-o creadă el!
TRANIO A şi plecat la şcoala de-mblînzire.
BIANCA La şcoala de-mblînzire? Unde este?
TRANIO
Petruchio-i Ia şcoala asta dascăl: Te-nvaţă zeci de şotii, să-mblînzeşti 0 scorpie, şi limba să-i vrăjeşti.
BlONDELLO
*(Intrînd)*
Stăpîne, am pîndit atît de mult Câ-s obosit ca un ogar. La urmă, Am iscodit un soi de marchitan Ce poate să ne fie de folos. Coboară tocmai valea.
TRANiO
Cine-o fi?
BlONDELLO
Necruţător., sau dascăl... nu ştiu bine, Aduce, şi la straie, şi la umblet, C-un tată.
LUCENŢIO
Ce voieşti să faci cu el?
114
115
116
TRANÎO
De se va-ncrede-n povestirea mea,
L-oi face să se bucure să fie
Vincenţio, şi chezăşia lui
S-o deie lui Minola, ca şi cum
Ar fi Vincenţio cel adevărat.
Vă luaţi iubita, şi lăsaţi pe mine.
*(Lucenlio şi Bianca ies; intră pedagogul.)*
PEDAGOGUL Vă ţină Domnu-n paza 1
**TRANÎO**
Şi pe voi!
Călătoriţi departe, sau ajuns-aţi La capăt?
PEDAGOGUL
Voi rămîne-o săptămînă Sau două, şi mă duc apoi Ia Roma. De-acolo plec la Tripoli, cu voia Lui Dumnezeu...
TRANÎO Din ce oraş sînteţi?
PEDAGOGUL, Din Mantua.
TRANIO
Ferească Dumnezeu ! Din Mantua, signore? Vai de mine! Cum aţi venit la Padova? Nu ţineţi La viaţă?
PEDAGOGUL
Ce vorbeşti? Se-ngroaşe gluma? La viaţa mea, signore?
TRAN10
Cine vine

Din Mantua la Padova, pîndit e , De moarte. Nu ştiţi pricina? Vă sînt Corăbiile toate confiscate De Veneţieni, iar dogele, voind Să se răzbune crunt pe-al vostru duce, A pus să fie-osînda trîmbiţată. De-aţi fi sosit o clipă mai devreme O auzeaţi vestindu-se aici.
PEDAGOGUL
Atunci e rău de mine, foarte rău !
Căci am scrisori de schimb de la Florenţa
Şi trebuie să le-ncasez aici.
TRAN IO
V-aş da un sfat, ca să vă fac un bine, Signore. Dar să-mi spuneţi mai întîi; Aţi fost vreodată-n Pisa?
PEDAGOGUL
Da, adesea: Oraş vestit prin cetăţenii lui
Sfătosi...
TRAN 10
Şi, printre ei, l-aţi cunoscut Pe un signor, Vincenţio?
PEDAGOGUL
De dînsul Am auzit vorbindu-se. Se spune


L

Că e neguţător, cu multă stare, Dar nu-1 cunosc.
TRANIO
E tată) meu, signore, Şi seamănă cu voi.
BIONOELLO
*(aparte)*
Nevoie mare! Cum seamănă o stridie c-un măr!
TRANIO
Ca să vă mîntui viaţa, vă voi face Un bine, doar în amintirea tui. E spre norocui vostru-asemănarea Aceasta cu Vincenţio. Veţi lua Şi numele, şi-nfăţişarea lui, Şi fi-veţi găzduit la mine-n casă. Purtaţi-vă ca tatăl meu. Pricepeţi Ce trebuie să faceţi. Veţi putea Să staţi într-astfel în oraşul nostru Cît e nevoie. De vă e pe plac, Propunerea, primiţi-o.
PEDAGOGUL
O primesc,
Signore. Vă voi socoti de-a pururi Mîntuitorul meu.
TRANIO
Poftim cu mine, Să punem tot la cale. Veţi afla Că tatăl meu e aşteptat să vină Aci-n oraş, din zi în zi, signore, Să-mi fie chezăşie pentru zestrea

Făgăduită fetei lui Minola,
Cu care mă căsătoresc. Vă rog,
Să-mi ascultaţi, în tot ce spun, cuvîntul.
Poftim acum să vă schimbaţi veşmmtul.
SCENA 3
*O încăpere in conacul iui Pelruchio. Calarina şi Grurnio.*
GRUMIO Nu. nu mă-ncumet 1... Zău !... Pe cinstea mea l
CATARINA
Cu cît se poartă mai urît cu mine,
Cu-atît mai multă pică-mi poartă. Parcă
M-a luat de soaţă ca să mor de foame!
Ş\ cerşetorii de la poarta tatii
Primeau pomană ; dacă nu, puteau
Să capete aiurea de mîncare,
In timp ce eu, ce n-am ştiut vreodată
Ce-nseamnă să mă rog, şi n-am avut
Nevoie de nimic, în viaţa mea,
Lihnită sînt de foame, mă topesc
De somn!... Mă ţine trează, tot răcnind
Înjurături; şi-n ioc de masă, zbiară!

Mă scoate din sărite, cînd îmi spune
Că tot ce face, tace din iubire!
O! De-aş dormi, sau de-aş mînca, se pare
C-aş căpăta o boală fără leac
Sau aş muri pe loc!... Te rog să-mi dai
Ceva de-ale mîncării, orişice!
GRUMIO Ce-aţi spune de-o costiţă de viţel?
119
CATARTNA E foarte bună. Adu-mi-o, te rog!
GRUMIO
Nu, vă-nfierbîntă sîngele... Mai bine 0 frigăruie, bine rumenită...
CATĂRINA îmi place! Dragă Grumio, mi-aduci?
GRUMIO
Nu, înfierbîntă sîngele. Ce spuneţi De-o fleică de văcuţă, cu muştar?
CATAR INA Nici nu cunosc mîncare mai gustoasă.
GRUMIO Da, dar, vedeţi, muştarul e cam iute.
CATARINA Dă-mi doar friptura, fără de muştar.
GRUMIO
Nu, veţi avea muştar, un pic. ÂltminterlJ Nici nu v-aduce Grumio friptura.
CATĂRINA Dă-mi orişice pofteşti, te rog; te-ndură...
GRUMIO Atunci muştarul, fără de friptură!...
120
CATARTNA Ieşi, ticălos făţarnic! Ieşi afară!
*(îl ia la bătaie.J*
Să mă hrăneşti cu numele mîncării! Fii blestemat, cu neamul tău cu tot! Că-ţi rîzi de soarta mea nenorocită. Ieşi, ieşi afară !
*(Intră Petruchio, cu o tacă cu mîncare în mină şi Hortensia.)*
PETRUCHIO
Ce mai face Kate? Cum, draga mea, te-ai supărat?
Signora,
HORTENS1O
Cum vă simţiţi?
CATAR FNA
Grozav de îngheţată.
PETRUCHIO
Adună-ţi mintea, uitâ-te frumos La mine. Vezi cît, sînt de grijuliu: Ţi-am pregătit mîncarea, ţi-o aduc Eu însumi. *(Pune tava pe masă)* Dragă Kate,
atîta grijă
Nu merită răsplată? Mulţumiri? Cum? Nici o vorbă? Nu-i pe gustul tau? M-am frământat degeaba. Luaţi mîncarea \
CATARINA Te rog s-o laşi aici!
121
122
PETRUCHIO
Şi cea mai mică Din slujbe, se cuvine răsplătită. De nu-mi vei mulţumi mai înainte, Nici nu te-atingi de tavă.
Signore...
CATARINA
HORTENSIO
Mulţumesc,
Vai, **signore!** Ce ruşine 1 Signora Kate, vă ţin tovărăşie.
PETRUCHIO
*(încet.)*
De vrei să-mi Iaci o mare bucurie,
MănîncS **tot,** Hortensie *(Tare)* Poftă **bl**
**Iubită** Kate. Mănîncă liniştită.
Pe urmă ne întoarcem iar la voi
Acasă. Să te-mbraci cît mai bogat.
Cu rochii de mătase, cu inele,
De aur, gtileraşe şi dantele.
Şi **horbote,** şi panglici, nestemate
Şi evantaie... Ai mîhcat? Ei, poate
Să vină croitorul, să te-mbrace

Cu stofe minunate, cum ţi-o place?
*(Intră un eroilor.)*
Hai, meştere, ia să vedem podoaba. Arată rochia. *(Intră un pălărier,* ***J*** **D-ta? Ci**
PĂLĂRIERUL
Mi-aţi poruncit, **signore-o** pălărie, *(O arată.)*
vrei'
PETRUCHIO
Ce-i strachina aceasta? Farfurie
Cu catifele împopoţonată !
Ptiu! Ptiu! Ce josnic lucru, şi scîrbos !
Ce-i? Scoică? Nucă? Jucărie? Fleac?
Scufie? Păcăleală? Dă-o afară!
Vreau una mare.
CATĂRINA
Nu voiesc mai mare. Aşa-i la mod-acum, aşa se poartă.
PETRUCHIO
Cînd te-oi purta şi tu mai bine, — atunci Vei căpăta-o. Pîn-atuncea nu.
HORTENSIO *(aparte)*
Nu-i prea curînd aceasta!
CATARINA
Mi se pare
Că pot vorbi şi eu. Şi vreau să-ţi spun CS im-s păpuşă, nici un prunc în faşă, Şi oameni mai de soi ca dumneata M-au ascultat spunînd ce-aveam de spus. Mînia care inima-mi cuprinde Ţi-o spune-acuma gura mea, căci dacă Ar încerca s-o-năbuşe, s-ar frînge, Şi, ca să nu ajung aici, voiesc **Să-ţi** spun ce vreau, şi pînă cînd mi-o place,
PETRUCHIO
E ioarte-adevârat ce spui. De bîlci E pălăria asta; *Q* plăcintă, O prăjitură de **mţitase**! Văd: Nu ţi-a plăcut; de-aceea te iubesc.
1123
CATĂRTNA
Iubeşte-mă sau nu, să ştii că-mi place, Şi vreau s-o iau pe-aceasta, nu pe alta.
PETRUCHIO
A! Rochia? Vino, meştere, arată. Vai, milostive Doamne! Ce drăcie! Ce-s astea? Mîneci? Parcă-s ţevi de tun] De sus şi pînă jos, doar tăieturi. Ca o plăcintă rumenă cil merel Tăiată, răsucită şi tivită... Ce-i asta? Panoramă? Dracu ştie! Hei, meştere! Ia spune!
HORTENSIO *(aparte)*
Nici cu rochie I Nu se alege, nici cu pălărie!
CROITORUL
Mi-aţi spus s-o tai frumos, cum e la modă.. PETRUCHIO
Păi, ţi-oi fi spus; dar, nu ţi-am porunciţi Sâ mi-o batjocoreşti în baiu! ăsta. Hai, şterge-o, spală putina mai iute. Căci m-ai pierdut de muşteriu. Poţi facsB Ce vrei din rochia asta. Haide, pleacă 1 1
CATARJNA
Nici n-am văzut o rochie mai frumoasă» Mai bme-nsăilată, mai ia modă. Ce? Vrei să faci din mine o paiaiă?
PETRUCHIO
Auzi, să vrea să Iacă o paiaţă Din tine.
CROITORUL
Nu, de dumneavoastră spune Gfi vreţi s-o îmbrăcaţi ca pe-o paiaţă.
PETRUCHIO
Qorăznicie nemaipomenită! Miuţij cap de aţă, degetar, trei sferturi De cot ce eşti! Ba sfertI Ba jumătate De sfert! Păduche! Purice! Gîndacl Auzi! Să mă înfrunte-n casa mea Un cap de aţă? Haide, ieşi afară. Tu, cîrpă, zdreanţă, petecule! Sau Ţi-oi măsura eu coastele cu cotul. Să nu mă uiţi cît vrei trăi! Afară! Ţi-am spus curat că rochia ai greşit-o!
CROITORUL
Măria voastră se înşală: rochia
E cum mi-a spus-o meşterul s-o fac.
Chiar Grumio modelul ni 1-a dat.
GRUMIO Ba nu le-am dat modelul: numai stofa!
CROITORUL Atuncea, cum voiaţi sâ v-o croim?
GRUMIO Păi, domnule, cu acul şi cu aţa.
CROITORUL Şi s-o tăiem n-aţi fi voit de loc?

GRUMIO Pe mulţi i-ai mai tăiat în viaţa ta?
124
125
Da, am tăiat...
CROITORUL
GRUMIO
tu pe mu Hi . Nu-mi plaJ
Pe mine n-ai să mă tai. Oi fi întqi-s dos, dar pe mine n-ai să mă întorc} fiu nici tăiat, nici întors pe dos. Ţii-o spun pe sie; i-am poruncit meşterului tău să taie rochia, dar i-am poruncit s-o taie în bucăţi; ergoi, minţi. ,^v
CROITORUL Iată aici, drept mărturie, însemnarea cu modeli
Citeste-o.
PETRUCHIO
GRUMIO
însemnarea minte cu neruşinare, spus aşa.
clacă scrie
CROITORUL
*(citeşte)*
*Imprimis,* o rochie largă, nestrînsŞ pe talie.
GRUMTO
Stăpîne. dacă eu i-am spus sâ nu pune să mă coasă în rochia asta şi să| moarte cu un ghem de aţă neapră ;
PETRUCHIO Citeşte mai departe.
CROITORUL *(citeşte)*
... Cu un guleraş rotund... 126
GRUMIO
Asta
da!
; strînsă pe tal: mă bată pîn3 n zis: o rochii
CROITORUL -,. Cu mîneca largă...
GRUMIO Am spus: două mîneci...
CROITORUL Cu mînecile tăiate într-un chip deosebit...
PETRUCHIO Haiti! Aici e porcăria 1
GRUMIO
însemnarea e greşită, domnule, însemnarea e gre-|ităl-A.m poruncit să fie mînecile mai întîi tăiate şi pe urmă cusute, şi am s-o dovedesc, chiar de ţi-ar fi degetul mic înarmat cu un degetar.
CROITORUL
N-am spus decît adevărul. Şi dacă ne-am întîlni la N deschis ţi-aş arăta eu ţie.
GRUMIO
oint gaţa de bătaie. Tu ia-ţi însemnarea, mie dă-mi 'otu l tău şi nu mă cruţa.
HORTENSIO ifească Dumnezeu, Grumio! Armele n-ar fi egale.
Pr,
PETRUCHIO rin urmare, domnule, rochia asta nu e pentru mine.
ii 27
GRUMfO Aveţi dreptate, domnule; e pentru stăpma
PETRUCHIO Ia-o şi dă-o meşterului să facă orice! pofteşte din f
GRUMIO
Să nu faci asta, mişeluie, pe viaţa *ţa.* Auzi? Să fa,-stăpînul lui ce pofteşte în rochia sltăpînii mele!
PETRUCHIO Ce-ţi trece prin minte, Grumio?
GRUMIO
Am chibzuit mai adînc decît vă-nchipuiţi, dom| Auzi! Să facă meşterul ce pofteşte în rochia st mele. Vai! Ce ruşine! Ptiu!
PETRUCHIO
*(încet lui Hortensio)*
Hortensio, să vezi să i-o plătim. *(Croitorului):!* ia-o de aici, şi fără vorbă.
HORTENSIO *(încet)*
Hei, meştere, să ştii că ţi-o plătesc. Să nu prea bagi de seamă ce ţi-a spusj Şi meşterului spune-i salutări.
*(Croitorul şi pălărierul ies.)*
PETRUCHIO
Plecăm acuma, Kate, la tatăl tău, Tot îmbrăcaţi cu straiele acestea Sărace, **dar** curate. Să ne fie
128
Bogată punga; straiele, de rînd.
Doar mintea ne împodobeşte trupul.
Şi-ntocmai cum străbate mîndrul soare
Prin norii-ntuiiecoşi, tot astfel cinstea

Străbate prin veşmintele sărace.
Crezi oare că sticleleie, cu pene
Strălucitoare, este mai de preţ
Decît o ciocîrlie? Socoteşti
Că vipera e mai de preţ cumva
Decît tiparul, dacă străluceşte
In ochii noştri? Nu, iubită Kate.
Nu pierzi nimic de porţi sărace straie.
De crezi că e ruşine, poţi s-o pui
Pe seama mea. Fii veselă! Plecăm
Să ne-ospătăm şi să ne veselim
La tatăl tău acasă. Mergem toţi
La voi acasă. Cheamă-mi slujitorii.
Să ne aducă pe aiee caii.
Incălecăm acolo. Hai pe jos.
Ce oră e? îmi pare că e şapte...
Şi vom sosi la vreme pentru cină.

CATARJNA

Aş cuteza să-ţi spun că-i ora două Şi, pîn-ajungem, trece ora cinei...

PETRUCHIO

Ba, pînâ-ncălecăm, se face şapte! Degeaba ! Orice fac şi orice zic, Mă contrazici mereu! Destul, destul! Nici nu mai vreau să plec. Cînd voi pleca >a fi şi ora care-mi place mie!

HORTENSIO

Şi soarelui ar vrea să-i dea porunci! *(ies.)*



SCENA 4

*Padova. îniiintaa casei lui Baptista.* ***intră*** *Tranio şi Pedagogul îmbrăcat ca Vincenţiofâ*

TRANIO Signore, asta-i casa. Pot să chem?

PEDAGOGUL

Da, sigur, ce să facem? Mi se pare Că nobilul Baptista îşi aduce De mine-aminte, căci m-a întîlmt La Genova, smt douăzeci de atu De-atunci. Şedeam în gazdă la Pegasus.

TRANIO

E bine-atunci. Vă rog să v-arătaţi Cu-nfăţişare aspră-a unui tată.

PEDAGOGUL

Să n-aveţi nici o grijă. Iată, vine Şi pajul vostru. Daţi-i lămuriri.

*(Intră Biondello.J*

TRANIO

Lăsaţi pe mine. Ia să-ţi faci, Biondello, Acuma datoria cumsecade, închipuie-ţi că domnul e Vincenţio.

N-ai teamă.

BIONDELLO

TRANIO

Pe Baptista l-ai vestit?

JÎIONDELLO

I-am spus că tatăl vostru a ajuns
în urină la Veneţia, şi că
îi aşteptaţi la Padova, chiar astăzi,

TRANIO

Eşti bun băiat. Na, ţine, ca să bei. Soseşte şi Baptista... Ţine-ţi firea S *(Intră Baptista şi Lucenţio.)*

Signor Baptista, bine v-arn găsit. E domnul despre care v-ara vorbit. *(către pedagog.)*

Te rog să mi te-arăţi un bun părinte, Şi să mi-o ceri pe Bianca de soţie.

PEDAGOGUL Domol, copile!

*(către. Baptista.)*

Signore, cu îngăduinţa voastră:
Sosit aici, cu nişte datorii
Ce am de-ndeplinit, feciorul meu,
Aici de faţă, mi'a mărturisit
Că a-ndrăgit-o pe copila voastră.
De voi am auzit vorbind de bine.
Băiatul o iubeşte pe copilă
Şi ea pe el. Aş fi prea mulţumit

Să facem nunta, şi să **nu-i** silim
Să mai tîhjească; De gîndiţi ca mine,
Să punem tot Ia cale, şi să facem
Şi nunta. Nu voiesc să fiu prea strîns,
Căci prea am auzit alese vorbe
Pe seama dumneavoastră, scump signor.

BAPTISTA

Iertaţi-mă, signore, de vă spun Că mi-a plăcut sinceritatea voastră

.131

Aşa **cuprinzătoare.** Este drept Că tînărul Lucenţio iubeşte Pe fata mea, iar ea îJ îndrăgeşte La fel de mult, sau astfel o arată. De-aceea, dacă sînteţi hotarît Să-i recunoaşteţi fetei mele zestrea. Cît se cuvine, nunta e făcută, îmi dau consimţămîntul părintesc.

TRANK)

Vă mulţumesc, signore. Unde credeţi Că e mai bine să serbăm **togodna** Şi să-ncheiem şi foile de zestre?

BAPTISTA

La mine-acasă n-aş voi s-o facem. Ştiţi, zidurile, au urechi pe-aicea Am slujitori cam mulţi, şi ne pîndeşte Bătrînu) Gremio. N-aş voi s-avem Vreo neplăcere.

TRANIO

Dacă vă convine, La mine-acasă s-o serbăm. Acolo Stă tata ; şi la noapte le-ncheiem Pe toate, cum se cade. O chemaţi Pe fata voastră. Eu am să trimit Să chem notarul. Insă, ce-i mai rău, E că nu mai e vreme să gătim O masă de logodnă-rnbelşugată.

BAPTISTA

E bine, riu-i nimic. Te rog să mergi
La mine-acasă, Cambio, şi roag-o
Pe Bianea să se pregătească. Şi
Mai poţi să-i spui tot ce s-a întîmplat,
. Că tatăl iui Lucenţio sosit-a La Padova, şi că va li, curînd, Soţia lui Lucenţio.

LUGRNŢIO

Mă rog De zei să fie cît mai iute astfel!

TRANIO

Nu mai glumi cu zeu, haide, pleacă! Signor Baptista, să pornim la drum. Să fiţi binevenit! Prea multe feluri Nu veţi avea. Vom face masă mare La Pisa însă.

BAPTISTA

Vă urmez. *(lese cu Tranio şi pedagogul.)*

BIONDELLO

Hei, Cambio

132

LUCENŢIO Ce vrei, Biondello?

BIONDELLO

N-aţi băgat de seamă că stăpînul meu vă zîmbea 5[1] vă făcea cu ochiul?

LUCENŢIO Ce-nseamnă asta, Biondello?

BIONDELLO

& „]lmrc> Pe Segea mea; dar m-a lăsat în urmă, să vă 5luŞesc tîlcul acestor zîmbete şi semne.

**13i**

LUCENŢIO

Te rog, desiuşeşte-le.

BIONJDELLO

Iată. In clipa aceasta
vorbă cu presupusul tata al unui presupus fiu. LUCENŢIu
Ei şi?
Dumneavoastră trebuie
noi la cină.
Şi pe urmă?
iBaptista e la noi şi stă

BIONJnELLO

js-o aduceţi pe fiica lui

LUCENŢIO

BIONDELLO

BătrînuJ preot de la biserica San Luca aşteapti porunca voastră la orice oră.

LUCENŢIO Şi ce legătură au toate astea?

BIONDELLO

Mai mult nu pot să spun. Atîta doar: pe cînu ' se-ndeletmcesc cu-ntocmirea unei foi de zestre fa'T îneredinţîndu-se unul pe altul, dumneavoastră înj"! dinţaţi-vă de persoana ei, *cum prii>ilegio ad irrl Jj mendum soLum*[1]. Duceţi-vă la biserică, luaţi un Prel un dascăl şi cîţiva martori vrednici de crezare. De nu-e-aceasta ce doriţi, mai mult nu pot să spu Dar de la Bianca să vă luaţi de-a pururi rămas

[1] Formulă în limba latină prin care se stabilea şi se *W* , de către stat dreptul exclusiv de a imprima o carte ("• ]



LUCENŢIO Asculţi, Biondello?... ,

BIONDELLO

j^u-i vreme de pierdut. Cunosc o fetişcană care s-a lăritat într-o după-amiază, cînd se dusese în grădină sa culeagă pătrunjel, ca să gătească un Lepure. Aţi putea face şi dv. la lei, domnule; şi-acum, rămineţi sănătos, domnule. Mi-a poruncit stăpînul să mă duc la San Luca, să-i spun popii să fie gata şi să vă iasă intîmpinare, cînd veţi sosi acolo cu tovarăşa dumnea-
în voastră.

■ : LUCENŢIO

Aşa voi face, daca se-nvoieşte. Şi, nu mă îndoiesc, va consimţi. Voi lua-o iute. Rău s-ar întîmpla De s-o întoarce Cambio fără ea 1

*(lese.)*

SCENA 5

*La drumul mare. Intră Petruchio, Catarina, Hortensia.*

PETRUCHTO

Hai, hai! Ce Dumnezeu! Să ne grăbim Spre tata socru. Doamne! Ce lumină! Cum străluceşte luna!

CATARINA

Care lună? & soare! Luna încă n-a ieşit.

. PETRUCHIO 1î1 spun că luminează blinda lună.



CATARINA Eu ştiu că străluceşte mindrui soarel,;

PETRUCH1O

Pe fiul mamei mele!... — ăla-s eu ! — Va fi ce-mi place mie: stele, **lună,** Sau altfel nu mai merg la tata socru. Du caii înapoi. M-am plictisit! Mereu mă contrazici! Mereu, mereu!

HORTENSIO *(încet Caiarinei)*

Zi cum vrea el, sau vom rămme-n drum! CATARINA

Te rog, de vreme ce-am ajuns aici, Să mergem mai departe. Fie lună, Sau soare, ce pofteşti ;• ba, dacă vrei, Şi candelă de veghe, mi-e tot una.

PETRUCH10 **Iţi** spun că-i iuna.

CATARINA

Luna, ai dreptate, PETRUCHIO

Ba minţii E binecuvîntatul soare. CATARINA

Să fie Domnul binecuvîntat!
E soarele atunci, adevărat!
Cînd spui că nu e soare, nu e soare !
Se schimbă luna cum îţi schimbi părere^
Cum vrei să-i spui, aşa e! **Catarina**
Va fi, de-a pururi, de părerea ta 1

HORTENSIO *(aparte)*

Petruchio, la drum! Ai biruit!

PETRUCHIO

__'Nainte, hei! —'Nainte! Astfel cată Să fugă mingea, fără poticneală în calea ei. Dar cine ne soseşte?

*(Intră Vincenţio.)*

PETRUCHIO

*(lui Vincenţio)*

Stimată doamnă, bună dimineaţa. Ce drum aveţi? Ia spune-mi, dragă Kate, Ai mai văzut vreo fată cu obrajii Mai rumeni? Albi, şi roşii totodată! Ce stele-au mai împodobit vreodată Un cer senin, ca ochii aceştia, caie împodobesc cerescu-i chip? Salut, Frumoasa mea copilă, îuc-odată. Sărut-o, dragă Kate. E tare dulce.

HORTENSIO

*(aparte)*

Să ştii că-1 va sminti pe moşul ăsta, Făcînd din el femeie...

CATARINA

Scumpa mea

Fecioară, trandafir îmbobocit, brumoasă, dulce, rumenă, îmi spune Ce cale ai? De unde eşti? Ferice De scumpii tăi părinţi, că au o fată Ca tine. Mai ferice de bărbatul A. cărui fericită stea, mireasă 1 te va hărăzi.

[136
137
138
PETRUCHIO
Ce spui tu Katel Socot că eşti nebună ! E bărbat, Zbîrcit, şi gîrbov, istovit, uscat, Şi nu o fata, cum i-ai spus că este.
CATAR INA
Mă ierţi, bătrîne. Mă mşeală ochii Căci i-a orbit strălucitorul soare Şi orice lucru-mi pare că e verde. Acuma ba» de seamă că ai fi Un cuvios părinte. Iartă-mi deci, Te rog, greşala necuviincioasă.
PETRUCHIO
S-o ierţi, bătrîne. Spune-ne şi nouă Ce cale ai. De-avem aceeaşi cale, îţi vom primi, cu drag, tovărăşia.
VINCENŢIO
Stimate domn, şi veselă signora, Ce m-ai uimit cu vorbele-ţi ciudate, Mi-e numele Vincenţio, din Pisa. Acuma merg la Padova, să-mi văd Feciorul, căci de mult nu l-am văzuta
PETRUCHIO Şi cum îl cheamă?
VINCENŢIO
Scump
signor, Lucentio.
PETRUCHIO
Atunci, e bine că ne-am întîlnit. Mai bine e de fiul dumitale.
Ştiu, după lege, datină şi vîrstă
Pot să te chem şi eu: iubite tată.
Căci sora soaţei mele — e signora —
Cu fiul dumitale se mărită
Chiar astăzi. Nu te mai mira, şi nici
Să nu te superi. Fata e cuminte,
De neam ales şi are zestre mare.
Deci foarte potrivită ca să fie
Soţia unui nobil. Să mă laşi,
Vincenţio, să te îmbrăţişez.
Să mergem să-ţi vedem, feciorul, care
S-o bucura nespus cînd te-o vedea.
VINCENŢIO
Adevărat să fie? Sau, cum fac Adesea călătorii mucaliţi, Vă place să vă bateţi joc de-aceia Pe care-i întîlniţi în drumul vostru?
HORTENSIO
Poţi fi încredinţat că e aşa. PETRUCHIO
Să mergem. Vei vedea că este astfel Cînd vom ajunge. Gluma cea dintîi Ţi-a deşteptat, desigur, bănuiala. *(Ies Petruchio, Catarina şi Vincenţio.)*
HORTENSIO
Mi-a dat curaj, Petruchio, să ştii! Mă duc acum la văduvă. Şi dacă S-o nimeri să fie supărată, Ştiu lecţia de tine învăţată 1
*(lese.)*

# ACTUL V

SCENA 1

*Padova. înaintea casei Iui Lucenţio. Intră, dintr-o parte, Biondello, Lucenţio şi Bianc Gremio se plimbă în partea opusă.*
BIONDELLO încet şi pe tăcute, domnule, căci preotul e gata.
LUCENŢIO
Zbor, Biondello; dar s-ar putea întîmpla să fie & voie de tine acasă; aşa că poţi să ne părăseşti.
BIONDELLO
Nu, pe legea mea, vreau să vă văd o dată la biseri' şi pe urmă cît pot de repede mă-ntorc la stăpînul i»ei
*(Ies Luceniio, Bianca şi Biondello.)*
GREMIO Mă mir că nu e Cambio aicea.
*(Intră Petruchio, Catarina, Vincenţio, Grumio* JJ *suita.)*
140
PETRUCHIO
Signore, iată casa lui Lucenţio, Iar tata-socru sade înspre piaţă. Acolo mergem noi. Vă las aici.
VINCENŢIO
Vă rog, să bem ceva mai înainte.
Veţi fi bineveniţi aici, cu mine.

Şi pare-se că vom găsi mîncare.
*(Bate la poartă.)*
GREMIO
Au multe de făcut. Loviţi mai tare.
*(Pedagogul apare la o fereastră, sus.)*
PEDAGOGUL Hei, cine bate, parc-ar vrea să spargă poarta?
VICENŢIO Acasă-i signor Lucenţio, domnule?
PEDAGOGUL Acasă, domnule, dar nu 1 se poate vorbi.
VINCENŢIO
mar dacă cineva i-ar aduce vreo sută-două de gal-
oni> să-i fie de cheltuială?
PEDAGOGUL
cît *■ ^°^1 P^ra suta de galbeni; nu are nevoie de nimic, *ttiaPvoifiînviaţâ.
141
PETRUCHIO
Nu ţi-am spus eu cît e de iubit, feciorul uurnita] Padova? — M-asculţi, domnule? Să lăsăm deona glurna. Te rog, spune-i signomlui Lucentio că a s tatăl lui din Pisa şi că aşteaptă ia poartă să-i p0, vorbi.
PEDAGOGUL
Minciuni. Tatăl lui a şi sosit din Pisa şi vă privea acum de la fereastra aceasta.
VINCENŢIO Cum? Tu eşti tatăl lui?
PEDAGOGUL
Eu, domnule; aşa mi-a spus doar mâică-sa, dacă pot să-i dau crezare...
PETRUCHIO
*(lui Viruenlio.)*
Ia ascultă, domnule: urîtă ticăloşie e să te dai drept altul.
PEDAGOGUL
Puneţi mina pe mişelul acesta! Bănuiesc că are <)' gîtid să-1 înşele pe cineva aici în Padova sub înfăţişai* mea.
*(Reintră Biondello.)*
BIONDELLO
I-am văzut alături în biserică! Să le dea dumneze" multă fericire! — Dar cine-i acolo? Bătrînul meu sta pin, Vincenţio! Haiti! S-a isprăvit cu noi! Ne-"1" curăţat!
**ii 42**
VINCENT1O *(Zărindu-l)*
]a vino-ncoace, nemernicule!
BIONDELLO j, otesc că pot să fac ee vreau, domnule...
VINCENŢIO Yino-ncoace, ticăîosuie, Ce, nu mă mai cunoşti?
BIONDELLO
Să nu vă mai cunosc, domnule? Nu, domnule, nu pot ia nu vă mai cunosc, căci doar nu v-am cunoscut în viaţa mea.
VINCENŢIO
Cum, ticălos sfruntat, nu l-ai cunoscut în viaţa ta pe tatăl stăpînului tău, pe' Vincenţio? BIONDELLO
Pe cine, pe bătrînul şi veneratul meu stăpîn? Pe »cela da, domnule, ia pliviţi, se uită de la fereastră.
VINCENŢIO A, vasâzic-aşa!
*(îl la la bătaie pe Biondello.)*
BIONDELLO
oariţi, săriţi! Smintitu-acesta vrea să mă omoare! *(lese.)*
PEDAGOGUL
fiule! Signor Baptista, ajutori *(Pleacă de la jereastră.)*
143
PETRUCHIO ,_. |
Hai, Kate, te rog, să stăm mai la o parte, să *Wk* cum se va sfîrşi toată-ncurcătura asta.
*(Se dau mai la* o *parte.)* ş]
*(intră pedagogul, Baptista, Tranio şi slujitori.}*
TRANIO
Cine eşti dumneata, domnule, de vrei să-mijL slujitorii?
VINCENŢIO ,_
Cine sînt eu, domnule! Dar dumneata cine eşf domnule?... O! Zei nemuritori! O! Nemaipormuj ticălos! Cu surtucul de mătase, cu nădragi de catifes Cu mantia de purpură! cu pălăria cu pene! Vai! M-aj calicit. M-aţi calicit! Pe cînd eu stau acasă şi tră» în cumpătare, fiul meu şi sluga mea îmi risipesc toati starea la universitatea asta!

I

TRANIO Cum ai spus? Despre ce tot vorbeşti?
BAPTISTA O fi cumva lunatic!
TRANIO
Domnule, după straie s-ar părea că sînteţi un bătrij şi cumpătat gentilom, dar vorbele vă sînt ca de sminti' Cum, domnule? Ce vă priveşte pe dumneavoastră dat port pe mine perle şi aur? Mulţumită scumpului *J"e"* părinte, sînt în stare să duc o viaţă cît mai înbelşug
VINCENŢIO
Scumpul tău părinte! Nemernicule! Âla ţese de corăbii, la Bergamo I

**a 44**

BAPTISTA
Vâ-nselaţi, domnule, vă-nşelaţi, domnule. Vă rog, re socotiţi dumneavosstra că i-ar fi numele ?
VINCENŢIO
Numele! Ca şi cum nu i-aş şti numele ! Doar l-am crescut de cînd avea trei ani. Numele lui e Tranio !
PEDAGOGUL
Afară, afară, măgar smintit! II cheamă Lucenţio: e unicul meu fiu şi moştenitorul moşiilor mele. Eu sînt signor Vincenţio.
VINCENŢIO
Lucenţio! Vai! Şi-a omorît stăpînul. Puneţi mîna pe dînsul, v-o poruncesc în numele ducelui! Vai, feciorul meu, feciorul meu! Spune-mi, ticălosule, unde-i fiul meu Lucenţio?
TRANIO Chemaţi numaidecît un străjer.
*(Un slujitor aduce un străjer.)*
La temniţă cu-acest bătrîn smintit. Te rog, tată captista, ai grijă să fie dus la temniţă.
VINCENŢIO Să mă ducă la temniţă pe mine!
GREMIO °tai, nu-1 poţi duce la închisoare,
BAPTISTA
Nu te-amesteca, signore Gremio. Am spus să-1 ducă la-nchisoare.

**10**

[145

GREMIO
Bagă de seamă, signor Baptista, să nu fii cel amăgit în pricina aceasta. Eu aş putea să jur că este adevăratul Vincenţio.
PEDAGOGUL Jură, dacă-ndrăzneştil
GREMIO Ba zău, să jur nu cutezi
TRANIO Atunci spune mai bine că eu nu sînt Lucenţio.
GREMIO Asta da, ştiu că eşti signor Lucenţio.
BAPTISTA Destul cu pisălogul ăsta! La-nchisoare cu dînsuH
VINCENŢIO
Aşa-i batjocoriţi voi pe străini! Să-i înjosiţi! Grozavă mişelie!
*(Reintră Lucenţio şi Bianca, urmaţi de Biondello.)*
BIONDELLO
Sîntem pierduţi. Uite-1 colo I Făceţi-vă că nu-1 «oaşteţi, căci altminteri sîntem pierduţi cu toţii.
LUCENŢIO Mă iartă, dragă tatăl
*(îngenunchează înaintea lui Vincenţio.)*

146

VfNGENŢÎO
Dragul tata.
Trăieşti? Trăieşti ? *(Biondello, Tranio şi Pedagogul lug.)*
BIANCA *(Ingenchiază ianintea lui Baptista.)*
Mă iartă, dragă tată!
BAPTISTA De ce vrei să te iert? Lucenţio unde-i?
LUCENŢIO
Aicea e Lucenţio, adevăratul
Fiu al adevăratului Vincenţio.
M-am cununat cu fata dumneavoastră
Pe cînd un altul mă înfăţişa

In ochii voştri.
GREMIO
Vai! Ce uneltire Nemernică! Pe toţi ne-au amăgiţi
VINCENŢIO
Dar unde e afurisitul Tranio?
Cum a-ndrăznit pe faţă să mă-nfrunte?
BAPTISTA Te rog să-mi spui, nu-i Cambio acesta?
BIANCA Da, Cambio schimbatu-s-a-n Lucenţio.
**1147**
LUGENŢIO
Iubirea-a săvîrşit minunea asta . Iubirea pentru Bianca m-a făcut în locul meu pe Tranio să-l Şi-n paradisul visurilor mele Am izbutit s-ajung acum cu Tot ce făcut-a Tranio, făcut-a Doar din porunca mea. Te rog De dragul meu, iubitul meu
bine
să-l
ierţi,-părinte...
VINCENŢIO
Am să-i tai nasul ticălosului! Auzii Să ;mă trimită la-nchisoare 1
BAPTISTA
*(lui Lucenlio)*
Ia ascultă, domnule: te-ai cununat cu fiica mea fără să-mi ceri încuviinţarea?
VINCENŢIO
N-aibi nici o grijă, Baptista. Vom face Dar vreau mai îatîi să intr-n casă, să mă răzbun ticăloşiile lui.
*(Iese.)*
BAPTTSTA
Şi eu vreau să pricep ticăloşia. *(lese.)*
LUCENŢIO
Să nu te sperii, Bianca, tatăl tău Nu poate să te certe.
*(dese cu Bianca.)*
148
ce vrei. pentru
GREMIO
Mi-a rămas
Şi turta nedospită! Bine, lasă! Măcar să fiu şi eu poftit la masă
*(Catarina şi Petruchio înaintează.)* CATAR INA
Hai, bărbate, să ne luăm după ei, să vedem cum se va încheia toată încurcătura asta.
PETRUCHIO Mergem, Kate, dar mai întîi sărutâ-mă.
CATARINA Cum, în mijlocul stăzii?
PETRUCHIO Păi ce, ţi-e ruşine de mine?
CATARINA
Ferească dumnezeu 1 Dar mi-e ruşiie Să te sărut...
PETRUCHIO
Atunci, plecăm acasă» Hai, slujitori, Să mergem.
CATARINA
Haide, lasă
Că te sărut *(îl sărută)* Iubitule, cu tine Aş vrea să mai rămîn...
**a 49**
PETRUCHIO
Aşa e bine I
Aşa te vreau, iubită Kate! Şi ştiu Că nu e niciodată prea tîrziu !
*(Ies.)*
SCENA 2
*O încăpere în casa lui Lucenţio; masă mare-ntinsă. Baptista, Vincenţio, Gremio, Pedagogul, Lucenţio, Iiianca, Petruchio, Catarina, Hortensio cu Văduva, Tranio, Biondello, Grutnio şi alţi servitori, servesc la masă.*
LUCENŢIO
Acuma, la sfîrşit, ne-am împăcat. Războiul s-a sfîrşit, acum e vremea Să ne gîndim, c-un zîmbet, la atîtea Primejdii biruite. Dragă Bianca, Urează tatii bunvenit. Iar eu Ii voi ura şi socrului la fel. Petruchio, frate, soră Catarina, Hortensio, cu văduva-ţi iubkă, Benchetuiţi şi fiţi bineveniţi In casa mea. V-am dat acest ospăţ Să punem capăt poftei de mîncare, In urma marelui banchet. Vă rog Staţi jos: mîncaţi, vorbiţi, vă desfătaţi.
*(Se agază toţi la masă.)*

PETRUCHIO Să stăm, să stăm. Să bem şi să mîncăm f
BAPTISTA Aşa e pe la Padova, Petruchio.
350
PETRUCHIO La Padova sînt toate-ncîntătoare.
HORTENSIO Ce bine-ar fi să fie adevărat!
PETRUCHIO Te temi cumva de văduvă, Hortensio?
VĂDUVA De el să nu am parte, de mi-e teamă.
PETRUCHIO
N-ai înţeles ce-am spus. Am spus că el, Hortensio, se teme..,
VĂDUVA
Cei smintiţi
Socot că toată lumea se-nvîrteşte în jurul lor...
PETRUCHIO Mi-ai zis-o I
CATARINA
Ce voie **şti** Să spui, signora?
VĂDUVA
Cred că m-a pătrun» Bărbatul dumitale.
151!
PETRUCHIO
Te-am pătruns?
Hortensio, îţi place?
HORTENSIO
Vrea să spună Că i-ai pătruns doar vorbele...
PETRUCHIO
Ai dres-o I Sărută-1 pentru-aşa răspuns, signora!
CATARINA
„Smintiţii cred că lumea se-nvîrteşte
In jurul lor"? Ce-ai vrut să spui, te rog?
VĂDUVA
Un soţ ce-şi ştie scorpie nevasta, Cum e al dumitale, îi măsoară Şi altuia necazul dup-al lui, îmi ştii acuma gîndul...
CATARTNA
Uşuratic Ţi-e gîndul...
VĂDUVA Ba, cu muită greutate,
CATARINA într-adevăr, precum îţi e făptura.
PETRUCHIO Nu te lăsa tu, Kate!
HORTENSIO
Nici, tu, iubito I
PETRUCHIO
Pun rămăşag o sută de ducaţi C-o-ntoarce Kate pe dos...
HORTENSIO ,
E treaba mea...
PETRUCHIO
Atunci, eşti om de treabă. Hai noroc *(Bea.)* BAPTISTA Hei, Gremio, îţi plac aceste glume?
GREMIO
Grozav, signore. Bine s-au împuns! BIANCA
Cît sînt de mucaliţi, se pare chiar Că se împung cu coarnele...
VINCENŢIO
Aşa?
Mireaso, parcă te-ai fi deşteptat.
BIANCA
Mă culc din nou, să nu ai nici o grijă. PETRUCHIO
Să nu te culci. Aţi început cu gluma, Şi vreau să-ţi zvîrl vreo cîteva săgeţi.
i52
**a 53**
**154**
BIANCA
i^e, crezi că şînt o pasăre? Iiţii Tufişul. Urmăreşte-mă cu arcijil. Rămîneţi sănătoşi.
*ı(lese cu Catarina şi Văduva.)*
PETRUCHIO

Mi-a luat 'înainte. Hei, Tranio, e pasărea ochită De tine, însă nu ai nimerit-o.i In cinstea tuturor acelor care Ochesc şi nu pot nimeri.
TRANIO
i
Sicfnore,
Lucenţio m-a asmuţit, întocmai 1 Ca pe-un ogar, ce-aleargă să-i laducă Stăpînului vînatul.
E-asemuirea.
PLTRUCHIO
Cam cîmoasjă
TRANIO
Dumneata, signo^e, Vînat-ai numai pentru dumneajta. Se spune că ai prins o căprioară Ce-ţi dă cam mult de furcă...
BAPTISTA
Petruchio, te-a nimerit, aşa e?
LUCENŢIO Iţi mulţumesc de glumă, dragă
Ojhoho!
Tranio.
HORTENSIO
Mărturiseşte că te-a nimerit! PETRUCHIO
Mi-a dat puţin cu tifla pe la nas, Dar, cum săgeata zboară mai departe, Pun zece contra unu că pe voi V-a nimerit în plin.
BAT PI STA
Mărturiseşte,
Petruchio băiete, că, din toate, A ta e cea mai scorpie...
PETRUGH1O
Asa?
Vă spun că nu. Le punem la-ncercare.
Trimiteţi fiecare după soaţe
Şi cel a cărui scoată se arată
Ascultătoare şi soseşte-ntîi
Aici la noi, va cîştiga prinsoarea.
HORTENSIO Primesc. Pe ce ne prindem?
LUCENŢIO
Douăzeci
De galbeni.
PETRUCHIO
Douăzeci? Atîta pun
Pe-un şoim, sau pe-«n ogar. Dar pe nevasta De douăzeci de ori mai mult voi pune.
LUCENŢIO Atunci o sută, vreţi?
**155**
156
V-am
HORTENSIO Mă prind !
PETRUCHIO
HORTENSIO Şi cine va începe?
LUCENŢIO
Eu încep!
Biondello! Roga-o pe stăpîna ta Să vin'-aici la mine.
BIONDELLO
Merg. *(lese.)*
BAPTISTA
Copile, Ţin jumătate. Bianca va veni.
LUCENŢIO
Nu vreau să am nimic pe jumătate. Ţm totul singur.
*(Reintră Biondello.)*
Ei? Ce veste? Spune I'
BIONDELLO
Vă spun: stăpîna vă trimite vorbă Că-i obosită: n-ar putea să vie.
prinşi
PETRUCHIO
Cum?.-- Obosită?... **N-ar putea să vie?**

Răspuns e ăsta?
GREMIO
Da, **cuvineios.**
Să nu te-alegi **cu unul** şi **mai** rău, Signore! Să **te** rogi **lui Dumnezevil**
PETRUCHIO Nădăjduiesc **c-o fi** mai **bun...**
**HORTENSIO**
**Biondello, Te** du s-o rogi **pe scumpa mea saţie**
Să vin'-aici numaidecît... *(Iese Biondello.)*
PETRUCHIO
**S-o roage 1...** Oho! **Să ştiţi** că **vine, negreşitI**
**HORTENSIO**
Mie teamă că a voastră, orice-aţi **face,** Tot nu se va lăsa înduplecată 1
*(Reintră Biondello.)* kij unde mi-e soţia?
BIONDELLO
Vă trimite
tîaspuns ca poate-aţi pus la cale-o **glumă,** ^" vrea să vie. Roagă **să vă duceţi ■*-'ª** dînsa.
**157**
PETRUCHIO
Hei! Din ce în ce mai rău! Nu. vrea să vie! Vai! Ce rău te te! Nu e de suferit! Cum poţi s-o-nduri? Măi, Grumio, ia du-te !a stăpîn';?,. j SU-J spui aşa: că-i poruncesc să vie!
*(lese, Grumio.)*
HORTKNSIO Cunosc răspunsul...
PETRUCHIO
Care?
HORTENSIO N-o să vie!
PETRUCHIO Va fi atunci cu-atît mai rău de mine.
BAPTISTA Ilei, Doamne sfinte! Vine Catarina!
*(Intră Catarina.)*
CATARINA
Iubitule, trimis-ai după mine? Ce vrei?
PETRUCIIIO
Dar Bianca unde-i? Unde este Soţia **lui** Hortensio?
15S
CATARINA
La sfat Suu amîndouă, lîngă foc.
PETKUCHIO
Hai, du-te
Si adu-le aici pe amîndouă. ne s-or împotrivi, poţi să le-nhaţi Si să le-aduci la soţii lor. Hai, pleacă! Fă cum ţi-am spus, şi adu-le încoace. *(Iese Calarina.)*
LUCENŢIO Minune-ntre minuni, pe legea mea!
HORTENSIO
Aşa-i. Dar oare ce-ar putea
sa-nsemn-
c?
PETRUCblIO
Păi vezi, înseamnă pace, şi iubire. Şi viaţă liniştită, neştirbita Domnie a bărbatului; pe scurt, Dulceaţa, fericirea căsniciei!
BAPTISTA
Să-ţi dăruiască Domnul mult noroc, Petruchio! Ai cîştigat prinsoarea. Coroane încă douăzeci de mii Iţi dăruiesc, pe lîngă ce-i dau ei.
0 altă zestre, dată altei fete.
Căci s-a schimbat, cum **n-a** mai **fost vreodată** !
PETRUCHIO
1 rnisoarea vreau să mi-o cîştig **deplin.** Să vă **arăt cît e** de-ascultătoare,
**159**
Şi ce cuminte e, şi ce supusă! Soseşte cu tovarăşele ei, De-nţelepciunea ei înduplecate,
*(Reintră Catarina cu Bianca şi cu a.J^k*
Nu-ţi stă boneta bine, Kate, de loc.M S-o scoţi, te rog, şi s-o arunci pe josS *(Catarina îşi scoate boneta şi o aruncă.)*
a
VĂDUVA

O, Doamne!... nu mă face să Suspin jl Decît s-ajung în halul acesta,  DoaraM
BIANCA Supunere e asta? Ce sminteală!
LUCENŢIO
De ce nu te-ai su.pus şi tu  la  fel? ^^ Căci  înţeleapta-ţi ascultare, Bianca,| Mă costă, ştii, o sută de coroane.
BIANCA
Ba mai smintit eşti tu, că faci prins Pe ascultarea mea...
PETRUCHIO
Iţi poruncesc
Acuma, Catarina, să  le spui Acestor îndărătnice femei, Ce datorii au faţă de bărbaţi.
VĂDUVA Cred că-ţi baţi joc:  Nici nu te ascu
PETRUCHIO Vorbeşte-ţi spun, şi să începi cu  dîn
160
VĂDL'VA
Ba nici nu   va vorbi.
FETRtfCHIO
a să vorbeşti, şi să începi cu dînsa. CATARINA
Hai, descreţeşte-ţi fruntea încruntată, Şi nu-ţi zvîrii privirea cu dispreţ Ca să-ţi răneşti stăpînul, domnul tău, Cîrmuitorul tău. Ţi se sbîrceşte Frumosul chip, cînd te încrunţi aşa, Ca o livadă cînd o bate bruma. Şi bunul tău renume ţi se duce, Ca mugurii, cînd vine vijelia Şi-i scutură. Femeia mînioasă E-ntocmai ca fîntina tulburată, Cu apa noroioasă şi sălcie, Din care nimeni, cît de însetat, Nu vrea să bea, măcar o picătură. Bărbatul ţi-e stăpîn şi păzitor, E viaţa ta, e capul tău, ţi-e domn; Veghează-asupra ta şi se-ngrijeşte De tine.   îşi supune veşnic trupul La grele munci, pe mare, pe uscat, Veghează noaptea pe furtună, ziua Pe arşiţă; pe cînd tu stai acasă, Pe lîngă foc, în linişte şi pace; Şi-ţi cere doar iubire, ascultare, Credinţă, şi un zîmbet în privire. Răsplată ne-nsemnată pentru grija Şi osteneala lui. Căci datoria femeii către soţul ei, e-asemeni Supunerii pe carc-o datoresc Supuşii suveranului. Şi cînd Se-arată încruntată, necăjită, Cicălitoare, acră, nu-i ascultă "oninca înţeleaptă, nu e oare <J învrăjbită neascultătoare,
voi. *
16!
Ce soţului i-arată vrăjmăşie?
Mă  ruşinez eînd uneie  femei
Se războiesc cu soţii, neprimmd
Să  vieluiască-n pace,  şi voiesc
Să poruncească  şi să stăpînească,
în  loc să se supună,  să  asculte
Şi să  iubească.  Nu ne este trupul
Aşa  firav, şi gingaş, şi" molatec
Şi nedeprins cu zbuciumul, cu  munca
Acestei   lumi,  ca  astfel  să ne   fie
A sufletelor noastre gingăşie!
Neputincioase şi semeţe  JÎze!
Şi  mintes  mea  a  fost  nechibzuită,
Şi  inima   trufaşă ; am avut
Destule  pricini  să răspund  ia  vorbe
Cu  vorbe,  ia niînie, cu  inînie!
Acuma văd că   tănciiJe noastre
Sînt trestii doar, şi că  tăria noasiră
E-o slăbiciune nemaipomenită !
Cu cît voim să ne-arătăm mai sus,
Cu-atît ne arătăm mai de  nimica !
Deci fiţi  la   locul  vostru, e mai bjnc;
Şi mîinile, aşa  cum  se cuvine,
Le-ncrucişaţi,  în semn de ascultare.
Şi cereţi-le soţilor  iertare.
Iar dacă  soţul meu  îmi porunceşte,
îndeplinesc, pe   loc,  tot ce pofteşte...
PETRUCînO
Grozavă  fată! Haide, vin-acum Şi mă sărută, Katel

LUCENŢIO
Pe-acelaşi drum Să mergi mereu, Petruchio.
VINCENŢIO
Nu-i oare Frumos cînd vezi o fat-ascultătoare?
LUCENŢIO
şi ce urîta-i o femeie rea! PETRUCHIO
Hai **Kate,** să ne culcăm, iubita mea.
esî căsătoriţi sîntem tustrei; .
$^{S}_{d}$i din noi e vai şi-amar de'ei.
*(lui Lucenţio.)*
Am cîştigat prinsoarea; merge Vă dea Domnu-acum o noapte buna! *(lese cu Calarina.J*
HORTENSIO
Ce scorpie cumplit-ai îmblînzit? LUCENŢIO .
E o minune, zău, c-a izbutiţi *(Ies.)*

**fcL**